

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Повіримо в себе

Молоді таланти треба не лише виявляти, а й розвивати

СТОР. 2

Баланс тижня

Долар потягнув за собою бензин і продукти

СТОР. 12

Реалії

В Олександрії навчають фермерства

СТОР. 15

№ 222 (5972) ВІВТОРОК, 18 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Робочий текст Коаліційної угоди доопрацьовуватимуть протягом двох тижнів

Український політикум у вихідні жваво обговорював список кандидатів на посади міністрів у новому уряді, оприлюднений минулої п'ятниці лідером «Народного фронту» Арсенієм Яценюком. Самі кандидати один за одним почали відхрещуватися від посад, заявивши, що з ними ці пропозиції ніхто не погоджував. А колеги по майбутній коаліції такий крок чинного глави уряду назвали піаром та не сприйняли всерйоз. Проте Арсеній Яценюк заявив: так було розпочато публічне обговорення майбутнього складу Кабміну.

«Абсолютно зрозуміло, що Коаліційна угода повинна бути публічною, так само, як і публічно мають бути представлені та обговорені всі члени уряду. Щоб не як дідько із табакерки він виліз — незрозуміло, хто, як дали йому фінансові потоки, — заявив глава уряду в ефірі одного з телеканалів. — Потрібно, щоб країна знала, хто це, де він працював, що зробив, яка політсила несе за нього відповідальність».

СТОР. 2

Річниці Майдану і голодомору відзначать без зайвої помпезності

Цьогоріч вшанування річниці Революції гідності — Євромайдану — та жертв голодоморів відбудуться майже водночас: 21 листопада згідно з указом Президента в Україні відзначатимуть День Гідності та Свободи України, а 22 листопада, традиційно у третю суботу листопада, — День пам'яті жертв голодомору-геноциду 1932—1933 років. Про це повідомив на брифінгу в Кабінеті Міністрів міністр культури України Євген Нищук.

Заходи відбудуться без зайвої урочистості та помпезності, адже йдеться про трагічні сторінки в історії України, наголосив міністр. 21 листопада з нагоди Дня Гідності та Свободи України відбудеться низка акцій та заходів на Майдані Незалежності у Києві та в Українському домі.

СТОР. 2

Бійців на лікування відправили до Польщі

У супроводі лікарів 45 поранених на сході бійців вирушили із Дніпропетровська на лікування до Польщі. Реабілітацію вони проходитимуть на кращих курортах — Лендек-Здруй і Щавно-Здруй (воєводство Нижня Сілезія), де відновити здоров'я допоможуть не тільки висококваліфіковані медики, а і цілющий гірський клімат.

— Саме поляки одними із перших підставили нам дружнє плече та допомагають у лікуванні українських військовослужбовців, — каже голова облради Євген Удод. — Якщо знадобиться, то й Дніпропетровщина в будь-який час простягне руку допомоги нашим польським друзям.

З початку листопада в Польщі проходять реабілітацію також п'ятеро дітей з Донбасу. Другу групу там планують прийняти на початку року, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Фото прес-служби облради.

ПОДІЯ

Міжнародна маргіналізація Путіна

Правда, справді, в кожного своя, але істина завжди абсолютна. Підсумок саміту G20 в австралійському Брісбені полягає в тому, що Росії не вдалося розколоти світ у власних мілітаристських планах та інтересах. Сам Путін дістав нокаутуючого удару від лідерів держав світової цивілізованої спільноти, від якого так і не зміг оговтатися під час тривалого сну в передчасному польоті президентського літака з далекої Австралії до Москви.

Учора кремлівські пропагандисти в Білокам'яній хором співали гімни дипломатичним успіхам Путіна на саміті, який, за їхніми словами, розумів, що «летіти до Австралії у клітку з тиграми». Але в реальності все виявилося навпаки. Саме хазяїна Кремля країни посадили в «залізну клітку» дипломатичного саботажу.

СТОР. 11

ВРОЖАЙ

Посіяли озимі

В Україні аграрії закінчили сівбу озимих зернових культур. Якщо вірити Міністерству агрополітики, озимі займають 7,5 мільйона гектарів. У повідомленні відзначається, що озимою пшеницею та тритикале засіяно 6,36 млн. га (102% від плану), житом — 149 тис. (79%), ячменем — 985 тис. (92%).

КОРОТКО

■ У центрі села Косівська Поляна, що на Закарпатті, у День Гідності та Свободи урочисто відкриють пам'ятник Героям Небесної Сотні. Так його мешканці хочуть відзначити першу річницю початку Євромайдану, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

■ На Рівненщині стартував обласний конкурс «Кращий позашкільний навчальний заклад року». Цьоріч у переліку тих, хто претендує на перемогу, — 12 установ з восьми районів області. Це будинки школярів, центри технічної творчості, станції туристів, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У Черкаській області нині проживає близько восьми тисяч переселенців з Криму та сходу країни. Понад дві тисячі з них — діти, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

У курортному сезоні-2014 не працювала третина оздоровниць окупованого Криму — *УНІАН*

Робочий текст Коаліційної угоди доопрацьовуватимуть протягом двох тижнів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Окремо прем'єр попередив, що відсидітися майбутнім міністрам не вдасться. «Будеш працювати, виконувати план дій — хвала тобі. Ні — на звільнення. Цяцькатись ніхто ні з ким не буде. Так само і по учасниках коаліції. Нині не час для піару і популізму. А тим більше для створення всередині коаліції другого фронту. Це вже проходили. У нас є фронт російської військової агресії, фронт боротьби за незалежність країни і фронт за зміни», — написав він на своїй сторінці у «Фейсбук».

Наразі в «Народному фронті» вважають: аби Прем'єр-міністр був у змозі ефективно впливати на ситуацію в державі, в складі його команди мають бути міністри юстиції, фінансів та внутрішніх справ. За словами одного з лідерів партії, глави МВС Арсена Авакова, по всіх згаданих позиціях у «Народного фронту» є сильні кадрові пропозиції. «Є і по інших, але ми говоримо: «Якщо у вас є кращі — покажіть», — додав він.

«Арсеній Петрович запропонував, наприклад, Шимківу очолити Мінекономіки. Шимків — заступник глави адміністрації Президента, який презентував реформи Президента, «Програму 2020». Чим ця людина не підходить для цієї ситуації? Беріть відповідальність і дійте. Це як ідея», — зауважив Арсен Аваков.

Поспішність лідера «Народного фронту» щодо майбутніх міністрів дещо роздратувала інших учасників майбутньої коаліції. Адже, на думку представників Блоку Петра Порошенка, новий склад Кабміну варто обговорювати вже після формування коаліції. Мало того, за словами радника Президента Миколи Томенка, новий парламент мусив би розпочати роботу (перше засідання законодавчого органу може відбутися вже 25 листопада) зі звіту нинішнього уряду, а вже потім обирати новий склад Кабміну. Відсутність відповідальності урядовців у різні історичні періоди, вважає він, створила ситуацію, що робота багатьох високопосадовців нагадує народну мудрість «нацарював і втік».

«Для того, щоб іти шляхом серйозних змін та реформ, які заплановані в Коаліційній угоді, необхідно провести своєрідний аудит країни, щоби розуміти реальну картину стану справ», — наголосив Микола Томенко.

А на запрошення до публічної дискусії Блок Петра Порошенка відповів оприлюдненням робочого тексту Коаліційної угоди у частині реформ. Відповідний текст на своєму сайті розмістило й «Об'єднання «Самопоміч». Протягом двох тижнів учасники переговорів його доопрацьовуватимуть. Остаточно парафувати угоду політики мають намір після відкриття Верховної Ради восьмого скликання.

Сам документ розміститься на 66 сторінках та передбачає проведення наступних реформ:

— оновлення влади та антикорупційна реформа;

— судова реформа;

— децентралізація та реформування публічної адміністрації;

— реформа системи органів правопорядку;

— реформа системи національної безпеки та оборони;

— реформа системи охорони здоров'я;

— регуляторна політика, розвиток підприємництва та забезпечення умов конкуренції;

— реформа енергетики та енергонезалежність;

— забезпечення громадян комунальними послугами та реформування житлової політики;

— реформа фінансового сектору;

— інфраструктура та транспорт;

— реформа сільського господарства;

— соціально-гуманітарна реформа;

— забезпечення прискореного економічного розвитку;

— реформа виборчого законодавства;

— конституційна реформа;

— реформа системи управління довкіллям та інтеграція екологічної політики в інші галузеві політики.

Відповідно до тексту угоди, коаліціанти передбачають розробку та прийняття нової редакції Стратегії національної безпеки, Воєнної доктрини з урахуванням змін у військово-політичній обстановці навколо України. Крім того, Воєнна доктрина передбачатиме термін «імовірний противник» та чітко визначатиме критерії визнання окремої держави (груп держав) імовірним противником. Пропонується також розробити та внести зміни в закони «Про основи внутрішньої та зовнішньої політики», «Про основи національної безпеки». Документи мають передбачати, зокрема, скасування позаблокового статусу країни, поновлення політичного курсу на інтеграцію в Євроатлантичний простір безпеки та членства в організації Північноатлантичного договору. Одна зі стратегічних цілей зовнішньої та внутрішньої політики — поновлення державного суверенітету України над територією АР Крим.

Ці ініціативи учасники коаліції мають намір реалізувати до кінця цього року. Водночас у першому кварталі наступного року планується запровадити в державі систему стратегічного планування та прогнозування з метою попередження загроз національній безпеці та визначення порядку дій у кризових ситуаціях.

Та якими б складними не були переговори, всі їх учасники розуміють: альтернативи командній роботі немає. Голова партії «Блок Петра Порошенка» Юрій Луценко вважає, що делеговані в парламент українським народом п'ять постмайданних партій мають працювати разом на користь усього українського суспільства.

«Скажу відверто, перед нами стоїть два шляхи: перший ми вже пробували і в 2005-му, і в 2008-му роках. Тоді хвороба «нарцисизму» вразила лідерів демократичних сил і вони захопилися внутрішнім побоюванням заради особистого або партійного інтересу. Другий шлях — це шлях командної роботи», - зазначив Луценко. Він зауважив, що другий шлях є непростим, але єдино можливим.

«Так, це дуже складно працювати разом. П'ять політичних сил — кожна специфічна, кожна з них найкраща, кожна з них дуже полум'яна. Але нам усім треба впрягатися в один віз заради української держави», — сказав політик.

Стосовно ж формування персонального складу уряду Ю. Луценко зауважив, що партія «Блок Петра Порошенка» діятиме виключно за конституційною процедурою. «Ми — відповідальна політична сила і покажемо приклад дотримання Конституції. Якщо кожен народний депутат оприлюднюватиме своє бачення складу уряду, то це стане черговим приводом для зайвого змагання і насмішок із боку наших же виборців», — зауважив він.

ДОСЛІВНО

Лідер «Народного фронту» Арсеній Яценюк: «За сім місяців наш уряд багато зробив. Ми втримали країну. Ми витиснули все, що могли. Так, треба вдосконалюватися. Так, треба більше реформ. Але ці реформи за сім місяців започатковані. Хотілось би, щоб було більше, щоб було краще. І саме для цього провели вибори, формуємо коаліцію. У мене є амбіція: довести всім, що Україна здатна перемогти у війні, здатна вистояти, що ми здатні бути європейською державою. Це — бажання мільйонів українців. І цю мету ми повинні всі разом зреалізувати. І коли я кажу «ми», то це і Президент, і Прем'єр-міністр, і кожен міністр».

За словами Ю. Луценка, уряд має сформуватися відповідно до всіх законодавчих вимог. «Коаліція подає кандидатуру Прем'єр-міністра Президентові, який вносить її в парламент. Ми це зробимо. Після того обраний прем'єр (я підкреслюю — не кандидат у депутати, не кандидат у прем'єри, а обраний прем'єр після консультацій із парламентською більшістю внесе своє бачення уряду. Я думаю, що рада коаліції розгляне це бачення, можливо — підправить, відкоригує і винесе на узгодження на голосування Верховної Ради. Все решта — політичні ігрища і прояви «нарцисизму», — сказав він.

«Або ми діємо як одна команда згідно з конституційними правилами, або ми повторюємо помилки, які двічі приводили демократів до катастрофи», — підсумував політик.

У свою чергу в «Народному фронті» наголошують: у жодному разі не наполягатимуть на формуванні уряду суто з кадрового резерву політичної сили. «Підтримаємо наших партнерів. Не можна повторювати конфлікт 2005 року — Ющенко—Тимошенко. Ми це ясно розуміємо, не підемо на це — зробимо все, щоб усі сили Майдану будували разом, а не починали перегони на взаємознищення», — запевнив один із лідерів «Народного фронту», міністр внутрішніх справ Арсен Аваков.

Утім, таке приховане протистояння, на думку політологів, може зіграти з коаліціантами поганий жарт і призвести вже навесні до переформатування більшості або уряду. Це, за словами керівника Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимира Фесенка, може статися у разі виникнення або загострення існуючих проблем, зокрема, у частині проведення реформ. Та все ж політолог упевнений: представники президентської та прем'єрської команди домовляться, адже іншого виходу у них немає. «Так, сьогодні вони змагаються, навіть сваряться між собою, але іншого виходу немає», — сказав він.

Олена ГОРБУНОВА.

Річниці Майдану і голодомору відзначать без зайвої помпезності

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Зокрема, о 9.00 відбудеться покладання квітів до символічного пам'ятника Небесній Сотні, протягом дня експонуватимуться виставки фотографій та артефактів про події на Майдані та героїчну боротьбу захисників Вітчизни на сході України в зоні АТО. О 12.00 на Хрещатику відбудеться фінішний польсько-український пробіг «Бігом до Майдану», який стартував у Варшаві. На Майдані Незалежності також відбудеться благодійна акція «Слава Україні — Героям слава» із конструкцій та лампадок. О 16.00 з Михайлівської площі до Майдану Незалежності пройде пам'ятна хода. Протягом дня в Українському домі експонуватимуть фотовиставки, відбуватимуться презентації книг про Майдан та інші заходи. О 18.00 на Майдані розпочнеться народне віче з великою мистецькою програмою. Традиційно вестиме ювілейне віче, як і у дні Майдану, заслужений артист України Євген Нищук. До того ж міністр культури наголосив, що у День Гідності та Свободи на Майдані відбудеться не святковий концерт, а вшанування, адже лунатимуть пісні, з якими хлопці йшли на смерть.

А 22 листопада відзначатимуть роковини голодомору-геноциду 1932—1933 років в Україні. Цьогоріч національні пам'ятні заходи відбудуться під гаслом «Голодом вбивали нашу свободу. Непідкорені у 33-му — непереможні сьогодні!» Цього року, за словами організаторів, визначальним буде те, що пам'ятні заходи протягом 17—22 листопада триватимуть за спільної участі громадськості та влади. Зокрема, 18 листопада в Меморіалі жертв голодомору відбудеться урок пам'яті, 19 листопада — акція «Нескорені голодом: забута боротьба», а також прем'єра французького фільму про голодомор, 20 листопада — у центрі культури і мистецтв СБУ відбудеться презентація книги «Голодомор 1932—1933 років в Україні за матеріалами кримінальної справи № 475». В Українському домі — відкриття фотодокументальної виставки «Спротив геноциду» про історію повстань українців проти сталінської політики колективізації. Основні скорботні заходи до 81-х роковин голодомору відбудуться на території Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» за участю Президента. Цьогоріч вирішили скоротити часовий формат заходів — до півгодини, однак буде посилено заходи безпеки. О 16.00 22 листопада буде оголошено загальнонаціональну хвилину мовчання та всеукраїнську акцію «Запали свічку пам'яті».

ЦИТАТА

Міністр культури Євген Нищук:

«Треба продовжувати відкривати жахливі факти трагічної історії, бо якщо не шануємо минулого, не матимемо майбутнього. Важливо, що ініціатива вшанування йде від громадськості та молоді».

Олександра КУЧЕРЯВА.

Молоді таланти треба не лише виявляти, а й розвивати

Щоб підтримати молоді таланти, у столиці провели фестиваль творчості дітей та молоді з обмеженими можливостями «Повіримо у себе».

Захід організували Центр соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та Центр соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями Дарницького району Києва. Спонсорську підтримку надали, зокрема, ВБО «ВО «Крила» за сприяння народного депутата України Дениса Дзензерського.

Підтримка дітей та молоді з обмеженими можливостями в Україні, за його словами, безумовно, необхідна. «Нам потрібно ще багато працювати, щоб вивести умови для життя і розвитку людей з інвалідністю на належний рівень. Подібні заходи сприяють розвитку творчих здібностей у дітей, їх самопізнанню та прагненню до нового, а також спілкуванню між собою, що дуже важливо для будь-якої дитини», — зазначив парламентарій.

У рамках заходу відбулися виставка творчих робіт дітей та молоді з інвалідністю, які брали участь у фестивалі, а також святковий концерт. А у відбірковому турі взяли участь 170 молодих талантів з Дарницького району, які співали, танцювали, читали вірші...

Всі переможці і учасники отримали заслужені диплома та подарунки.

Фото надано прес-службою депутата.

Не можна повторювати конфлікт 2005 року — Ющенко—Тимошенко. Ми це розуміємо, не підемо на це

Результат Революції гідності — оновлення влади, початок люстрації

Наприкінці лютого із зміною режиму Януковича розпочалося оновлення країни. Але очікувати, що все одразу поміняється, було б наївно. Про це під час прес-конференції заявив голова правління Центру прикладних політичних досліджень «Пента» Володимир Фесенко.

За його словами, головний результат Майдану — оновлення влади, підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, початок люстрації.

Серед негативних наслідків політолог назвав агресію Росії, захоплення Криму і війну на сході України. «Те, що ми ще не подолали внутрішнє напруження, суперечності, які виникли під час Майдану, засвідчили парламентські вибори. Нині країна на першому етапі оновлення. Цей процес може розтягнутися на декілька років. Проблеми, котрі нині виникли, це, швидше, реакція Росії на Майдан і намагання її не допустити створення в себе успішної іншої політичної системи та євроінтеграції.

Завдання наступного року, зазначив Володимир Фесенко, — перейти до нової політичної, соціально-економічної системи, і головний інструмент цього — реформи. «Чим швидше перейдемо до системи структурних реформ, тим швидше відійдемо від теми Майдану. Інакше після ейфорії може настати апатія, а потім розчарування», — сказав експерт.

Політолог наголосив, що для впровадження реформ потрібна не тільки конструктивна програма, а й конкретні та швидкі дії. Якщо влада працюватиме консолідовано, тоді буде шанс перемогти у війні та побудувати нову країну.

Крім того, Володимир Фесенко не виключає, що навесні може відбутися переформатування коаліції чи уряду в зв'язку із суперечностями, зокрема навколо проведення реформ. Коаліція і новий уряд, переконаний він, будуть створені, але суперечності залишаться. «Президентська і прем'єрська команди домовляться, тому що іншого виходу в них немає», — сказав політолог.

Заступник директора Інституту світової політики Сергій Солодкий розповів, що багато людей, котрі впливають на внутрішню політику за кордоном, подекуди сприймають події під час Майдану та агресію Росії проти України як конфлікт між РФ і ЄС, РФ і США. У цьому контексті голос України інколи не чують.

Сьогодні, за його словами, Україну знають як країну, де мешкають люди, котрі готові боротися за свої права, свободу та протистояти агресії Росії. «Україна стала впізнаною. Тож успіхи нашої зовнішньої політики у сприйнятті України залежать від нас, зокрема від того, наскільки українська влада об'єднається навколо реформ, а не марнуватиме час на з'ясування стосунків. Адже від цього залежить, як сприйматимуть нашу державу за кордоном», — наголосив Сергій Солодкий.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Гуманітарну допомогу — під контроль громади

АКТУАЛЬНО

Голова Закарпатської облдержадміністрації Василь Губаль* (на знімку праворуч) *обговорив із волонтерами, а також представниками військових та правоохоронних структур перспективи координації допомоги бійцям у зоні АТО.

За участі представника ради волонтерів Віталія Дюрдя попередньо узгодили маршрут, за яким уже цього тижня нашим воїнам на передовій надійдуть дрова, матеріали для бліндажів, а також питна вода та інші речі.

Керівник області наполягає на розробці ефективної логістики вантажів — щоб допомогу отримували саме ті частини, де вона найбільше потрібна. Також він вимагає чіткої звітності — передові за кошти, спрямовані з обласного бюджету через облвійськкомат для закупівлі необхідних речей. Досягнуто домовленості про обов'язкове узгодження роботи відповідальних осіб органів влади з військовими та волонтерами. А контроль витрат коштів громади відтепер стане обов'язковим.

На знімку ліворуч: під час наради стосовно перспективи координації допомоги бійцям у зоні АТО.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надано прес-службою ОДА.

Заарештовано підозрювану в підкупі виборців

У Черкасах правоохоронці затримали 56-річну жительку Сміли, якій висунуто звинувачення в роздачі грошей виборцям під час виборів 2014 року.

Громадянка вела агітацію за одного з кандидатів у народні депутати України, здійснювала облік згодних голосувати за матеріальну винагороду.

Нині триває досудове слідство, встановлюються особи причетних до порушення законодавства. Якщо вину підозрюваної буде встановлено в суді, громадянці загрожує позбавлення волі терміном до семи років.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Пропонують зупинити діяльність російських банків

ВО «Свобода» пропонує зупинити на території України діяльність філій та представництв банків Російської Федерації до завершення антитерористичної операції на сході України. Відповідний проект постанови свободівці вже зареєстрували і пропонують розглянути новообраному парламенту.

Нині банки з російським капіталом активно скуповують валюту, а російські бізнесмени активно виводять із нашої країни кошти.

Крім того, ВО «Свобода» вимагає від Президента та Верховної Ради невідкладно розглянути питання про персональну відповідальність керівництва Національного банку України за валютно-фінансову ситуацію в країні та вжити відповідних жорстких кадрових рішень.

«В Україні продовжується катастрофічне падіння курсу національної валюти. Незважаючи на всі «заходи», що їх нібито вживає Національний банк України, лише за період з 4 по 10 листопада офіційний курс гривні девальвував майже на 25 відсотків, опустившись до 16 гривень за долар... Комерційні банки майже не продають валюту, а чорний ринок процвітає, наживаючись на девальвації гривні», — йдеться в заяві свободівців.

Вони прогнозують, що вже незабаром великою проблемою для державного бюджету постане погашення зовнішніх кредитів, які переважно брали в міжнародній валюті. А це означає, що більша частина бюджетних коштів йтиме на обслуговування зовнішнього боргу.

ЦИФРИ І ФАКТИ

За дев'ять місяців цього року в банківському секторі від здійснення валютних операцій отримано доходу майже 6,6 млрд. гривень. Зокрема, Промінвестбанк — «дочка» російського державного Зовнішекономбанку — на валютних операціях заробив 1,2 млрд. гривень (що в десять разів більше за минулорічні показники), «Сбербанк России» — 415 млн. гривень, БМ Банк — 95 млн. гривень і ВТБ Банк — 62 млн. гривень.

САМОВРЯДУВАННЯ

Депутати облради вдруге знехтували сесійним засіданням

На позачергову сесію Вінницької облради з'явилися тільки 40 із 131 депутата. «У такому складі сесія не може розпочати роботу, — зазначив голова облради Сергій Свитко. — Депутати не виконують обов'язки, покладені на них законодавством і територіальною громадою». Під вигуки громадських активістів: «Ганьба!» слуги народу залишили сесійну залу. Щоправда, ці слова більше стосувалися тих, хто знехтував засіданням.

Хто диригент протестних акцій?

Це вже другий аналогічний випадок у роботі депутатів облради краю впродовж останнього часу. Так само не відбулося сесійного засідання 16 липня. Також через те, що в залі залишалися порожніми більшість депутатських місць. Тоді депутати все-таки зібралися у приміщенні ради. Однак переважна більшість із них відмовилися реєструватися. Чому депутати вдаються до деструктивних дій?

Голова облради Сергій Свитко переконаний, що за такими акціями протесту стоїть хтось із диригентською паличкою в руках. Припускає, що це роблять представники колишніх регіоналів, фракція яких була найчисленніша, нині вони всі позафракційні. Про те, що сесія 14 листопада може не відбутися, частина депутатів здогадувалися. Розмови про зрив засідання не можна приховати в депутатському середовищі. Вони підтвердилися.

— Голові облради вирішили помститися за звільнення з посади керівника однієї з комунальних установ, колишньої депутата-регіоналки, — розповів кореспонденту «Голосу України» один із тих народних обранців, який прийшов на позачергову сесію.

Голова облради звільнив своїм розпорядженням ще двох керівників комунальних організацій. Усі троє представляють медичну галузь краю. Тепер розпорядження голови народні обранці мали затвердити на своєму засіданні, на яке більшість із них не прийшли. Інших причин не зібратися на засідання співрозмовник не називає. Але ж на порядок денний було винесено низку важливих питань. Їх вирішення чекає громада, але...

Голову — до суду

Дії голови облради щодо його права звільняти з посади керівників комунальних підприємств і організацій оскаржили в суді. Із позовом звернувся один із депутатів, який раніше також входив до фракції регіоналів. Феміда визнала, що керівник депутатського корпусу не може одноосібно приймати рішення про звільнення з посади очільників комунальних установ і організацій.

У рішенні Вінницького обласного апеляційного суду сказано, що голова облради своїми розпорядженнями не може призначати та звільняти у міжсесійний період керівників комунальних закладів області з подальшим їх затвердженням на сесії обласної ради. Усі кадрові рішення має ухвалювати лише сесія обласної ради.

Таке рішення стало підставою для звернення до суду звільнених трьох керівників комунальних закладів, про яких ішла мова. Тим часом громадські активісти виступають проти їхнього можливого повернення на посади. Такої само думки дотримуються в одному з трудових колективів. Там уже заявили: якщо повернуть на посаду їхнього колишнього начальника, в колективі оголосять страйк.

Голова облради наголосив, що інформуватиме главу держави про дестабілізацію ситуації в області окремими депутатами і посадовими особами виконавчої влади, а також про кричуще беззаконня — саме так висловився пан Свитко — в медичній галузі області. Як стало відомо, голова облради вже підписав нове розпорядження про скликання ще однієї позачергової сесії. Чи не знехтують нім знову депутати, стане відомо уже найближчим часом.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

У селі Бабин Гощанського району, що на Рівненщині, попрощалися із 38–річним військовим Сергієм Левчуком. Боєць 24–ї аеромобільної бригади загинув під час охорони блокпосту в зоні проведення антитерористичної операції. У нього залишилися дружина і двоє дітей, *передає наш власкор Олександра ЮРКОВА*

Маскувальну сітку, яка допоможе вберегти життя військових, сплели на уроках трудового навчання учні школи №3 міста Берегове. Школярі передадуть її 128–й механізованій бригаді, що наразі перебуває в зоні АТО, *повідомляє наш власкор із Закарпаття Василь НИТКА*

У театрі воєнних дій гастролери готують спектакль із перевдяганням під місцевих аматорів

Наша армія продовжує готуватися до можливої широкомасштабної агресії з боку Росії. «У будь-якому разі, є розклад початку війни чи його немає, українські військові повинні бути готові до розвитку будь-якої ситуації, у тому числі й до агресії. Для цього вже підготовлена перша лінія оборони, посилено наші підрозділи, знято з консервації додаткові технічні засоби оборони, вогневі засоби ураження, підготовлені додаткові підрозділи людей, які нині перебувають в активному резерві й готові висунутися в будь-якому напрямку, де відбудеться агресія», — сказав учора на брифінгу речник РНБО Андрій Лисенко.

Ситуація на південному сході країни залишається напруженою. На тлі цього загострення звучать різні прогнози від політиків, військових, експертів і міжнародних спостерігачів.

«Ми на порозі наступного етапу широкомасштабного вторгнення. На території Донецької й Луганської областей в останні тижні сконцентрувалися групи російських військ. Майже 7 тисяч. Про це наші дипломати заявляють прилюдно», — **сказав міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков, передає Insider.**

За його словами, до війни з російською армією, яка у сто разів перевершує нашу, ми не готові. Але здавати територію без бою ніхто не буде.

У свою чергу **директор Центру військово-політичних досліджень, координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук** в інтерв'ю «Голосу України» **зазначив**, що тих сил, які сьогодні Путін сконцентрував на наших кордонах і завів у гарячі точки Донбасу, не достатньо для широкомасштабного вторгнення. Ці кремлівські «мілітаристські біцепси», швидше за все, будуть задіяні для продавлювання наших сил у так званій зоні АТО. Йдеться про новий виток ескалації на сході нашої країни, активну підготовку до якого з боку Росії і бойовиків фіксують спостерігачі впродовж останніх тижнів.

Москва всіляко намагається закамуфлювати (не тільки на словах, а й на ділі) присутність своєї армії й техніки на території України. За оперативними даними групи «ІС», через втрати в живій силі терористи доукомплектовують російськими найманцями свої бандформування в Петровському районі Донецька, а також у районах, що прилягають до Авдіївки і селища Піски. А на півночі Луганської області й у приморському напрямку противник продовжує посилювати флангові угруповання підрозділами регулярної армії РФ, «загримованими» під козацтво.

Терористи перетворили Алчевськ на тилову базу і своєрідну «зону відпочинку» для бойовиків, **пише у Фейсбук Дмитро Тимчук.** За його словами, у місті відзначається концентрація живої сили і бойової техніки, складування матеріально-технічних засобів (боєприпасів, продовольства та інших предметів постачання), одержуваних із Росії. «Також цей населений пункт є своєрідною «зоною відпочинку» для бойовиків, що прибувають на певний час до міста з передньго краю».

Раніше в телеефірі голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль повідомив, що на території «ЛНР» іде формування армійських загонів, які складатимуться з російських військових. Мовляв, вони надягнуть шеврони псевдореспубліки і воюватимуть проти українських військ.

Простежується зв'язок між пожвавленням бойовиків і путінськими «гумконвоями», що прибувають в окуповані регіони. У недільній, уже сьомій за ліком, такій «посилці» від головного спонсора війни терористам передали тільки боєприпаси, **заявив керівник департаменту масових комунікацій Луганської облдержадміністрації Ярослав Галас.** У РНБО, у свою чергу, повідомили, що цей «гуманітарний привіт» складався із 74 вантажівок.

Про тактичні маневри Росії постійно заявляють і в НАТО. В Альянсі при цьому вочевидь ґрунтуються не на чутках... Проте, у МЗС РФ звинуватили генсека НАТО Йєнса Столтенберга в тому, що замість зусиль щодо розв'язання конфлікту в Україні він, нібито, «тиражує пусті вигадки про переміщення російських техніки та озброєння через український кордон». Про це йдеться в коментарі заступника директора департаменту інформації і преси МЗС Росії Марії Захарової, інформує РІА «Новости».

Гра без правил триває. Схоже, зупинити її зможе лише арбітр, здатний на нестандартні рішення.

Ольга ВАУЛІНА.

«ДНР» і свобода слова — поняття несумісні

У самопроголошеній «Донецькій народній республіці» визначено перелік друкованих видань, які дозволено розповсюджувати. Такий список отримали підприємства пошти і «Союздруку». Перше місце в переліку посідає журнал «Крокодил». Серед дозволених видань — газети «2000», «Коммунист Донбасса», «Спорт-экспресс», «Московский комсомолец», «Теленеделя». Отримали «добро» також галузеві й профспілкові газети «Магістраль», «Вісник профспілки», «Вугілля України».

У червні цього року «міністерство інформації ДНР» зажадало від редакцій газет, теле- і радіокомпаній, а також Інтернет-видань зареєструватися для роботи в «республіці». До не згодних із таким рішенням пообіцяли вжити заходів. Ці «заходи» на собі відчули головні редактори обласних газет «Донбас» Олександр Бриж та «Вечерний Донецк» Леонід Лапа, коли до робочих кабінетів завітали озброєні бойовики і забрали з собою керівників газет. Після захоплення газетярі вирішили призупинити випуск видань, оскільки не погодилися на вимоги терористів.

— Терористична організація «ДНР» висуває до журналістських колективів вимогу писати про бойовиків лише в позитивному ключі, припинити критикувати дії «республіки» та її лідерів, не висловлювати підтримки українській владі. Таку вимогу отримали і ми з колегою під час захоплення у червні. «ДНР» і свобода слова — поняття несумісні. Приставати на їхні вимоги ми не збираємося. Тому переважна більшість місцевих друкованих видань на територіях, які контролюються бойовиками, призупинила роботу, — розповів «Голосу України» голова Донецької обласної організації Національної спілки журналістів України, головний редактор газети «Донбас» Олександр Бриж.

Нещодавно співрозмовник став лауреатом премії захисту свободи слова імені Ігоря Лубченка — багаторічного голови НСЖУ, відомого журналіста й редактора. Урочисте вручення премії відбудеться в Ізюмі Харківської області, на батьківщині Лубченка. Члени конкурсної комісії відзначили труднощі й тиск, із якими зустрічаються журналісти на Донбасі, а також мужність у обстоюванні своєї позиції. «Олександр Бриж — один із тих, хто, незважаючи на тиск і навіть загрозу життю, не зрадив професію і залишився патріотом своєї країни», — зазначив перший заступник голови НСЖУ Сергій Томіленко. Серед тих колег, чия стійка проукраїнська позиція заслужила на відзначення конкурсної комісії, — також редактор газети «Вісті» (Слов'янськ) Олександр Кульбака.

«Під ковпаком» «ДНР» опинилися й Інтернет-видання: провайдерам звеліли заблокувати доступ до 27 сайтів, які, на думку «міністерства інформації», неправильно висвітлюють життя «республіки». Щоправда, не всі компанії виконали вказівку: в Донецьку це зробили лише найбільші провайдери. А от у Макіївці, приміром, користувачі не можуть зайти на низку донецьких та загальноукраїнських сайтів.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

У столиці відбувся установчий з'їзд громадської організації Асоціація народних волонтерів України, до складу якої увійшли зареєстровані волонтерські організації, що регулярно надають допомогу військовим та цивільним у зоні АТО, а також ветеранам АТО та їхнім сім'ям.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Холодно? А хлопцям на передовій?

З такими плакатами на грудях і скриньками в руках вийшли на вулиці Тернополя п'ятнадцять молодих жінок та дівчат. Незважаючи на температуру плюс чотири і поривчастий вітер, вони були одягнені в літні сукенки і легке взуття **(на знімку).**

— Цією акцією ми намагаємося розбудити суспільство, достукатись до людей, бо дехто вже з байдужістю сприймає те, що діється у країні, — розповідає одна з організаторів акції, тернопільська письменниця Ліля Мусіхіна. — Тим часом на передовій мерзнуть наші чоловіки й сини. Їм видають бушлати на синтепоні, які розлазяться на другий-третій тиждень. Набагато довше служить одяг на ваті, він тепліший. Маємо змогу налагодити його пошиття в Тернополі. Один бушлат обійдеться у триста гривень, разом з комбінезоном — 650. Щоб назбирати кошти, вирішили вийти на вулиці. Звичайно, холодно, але, повірте, тут, у серці, щось гріє. У соціальних мережах домовилися, що такі акції проведуть наші співвітчизниці у Римі, Лондоні, Мадриді та інших європейських столицях.

Загалом дівчата пробули на вулиці дві години. Час від часу заходили у магазини, щоб погрітися. Треба сказати, перехожі реагували на таку акцію із співчуттям. Особливо старші жіночки, просили дівчат не ризикувати здоров'ям. І майже ніхто не залишався байдужим. Найбільші купюри, хоч як дивно, кидали саме пенсіонери.

За дві години волонтерки назбирали понад тринадцять тисяч гривень. Цих коштів вистачить на пошиття 46 бушлатів або 21 комплект. Звичайно, мало, але важливо зробити початок. Хоч для активісток громадської організації «Самооборона Майдану» та волонтерської мережі «Вільні люди» це насправді продовження їхніх добрих справ. Улітку вони шили для солдатів спідню білизну, амуніцію, восени організували «гаражний» розпродаж, на якому назбирали грошей на тепловізор.

Поки дівчата в літньому одязі мерзнуть, намагаючись допомогти воїнам, на жаль, зростає кількість і псевдоволонтерів. Одного з таких нещодавно затримали правоохоронці в райцентрі Кременець. 19-річний парубок відрекомендувався представником громадської національно-патріотичної організації, яка нібито доручила йому збирати кошти для учасників АТО. Насправді мешканець села Горинка, який, до речі, раніше мав проблеми із законом, перед тим обійшов із скринькою односельців. Розповідав, що збирається добровольцем на схід, тому йому потрібні гроші на теплий одяг і обмундирування. Коли зібрані кошти витратив, подався до райцентру. Псевдоволонтера звинувачують у шахрайстві.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Понад тисячу листів–оберегів, ляльок–мотанок та інших виробів

виготовили й відправили українським бійцям на передову школярі Дніпропетровщини. Також діти власноруч зробили для них ватно-марлеві пов'язки — про потребу в них почули в одному з військових госпіталів.

Загалом в акції взяли участь більш як триста учнів шкіл. Для реалізації своїх творчих задумів вони використовували планові й додаткові осінні канікули. Усі подарунки через волонтерів були відправлені військовослужбовцям.

— У регіоні діє багато організацій і координаторів, завдяки яким ми можемо оперативно реагувати на потреби армії, — розповідає волонтер Віктор Кузьменко. — Дитячі малюнки для солдатів — справжні талісмани. Щоразу, коли ми їх привозимо, бачимо найщиріші емоції.

Вихованці Кіровського дитячо-юнацького центру також провели для шкільних волонтерських загонів майстер-класи, продемонструвавши навички бісероплетіння, в'язання, Петриківського розпису та вишивки стрічками.

А в дніпропетровській школі №10 бійці батальйону «Дніпро-1» і Криворізької 17-ї танкової бригади провели урок мужності для старшокласників. Герої, які пройшли випробування боями під Маріуполем і в Пісках, закликали дітей любити й поважати не тільки свою, а й усі інші країни і нації.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото прес-служби ОДА.

Бойовики руйнують територію...

Густий туман, що впав на Луганщину вихідними, перешкоджав веденню активних бойових дій, однак повного припинення вогню не відбулося. З боку Первомайська з мінометів бойовики обстріляли Попасну, били також по населених пунктах Трьохізбенка і Кримське Новоайдарського району. Але найскладніша ситуація трималася й тримається в Станично-Луганському районі.

Увечері 15 листопада з району Лисої Гори бойовики «ЛНР» відкрили вогонь по блокпосту ЗСУ, розташованому в селі Валуйське. Снаряди влучили в житлові будинки. Вони були не тільки зруйновані, а й почалася пожежа. Ранком наступного дня незаконні військові формування обстріляли спочатку з автоматичних гранатометів і стрілецької зброї, а потім з «Градів» околицю Станиці Луганської. Звертає на себе увагу той факт, що другий обстріл районного сектору розпочався через півгодини після того, як там побував голова Луганської ОДА Геннадій Москаль. У той час він оглядав наслідки попередніх обстрілів у райцентрі й прилеглих селах — Макаровому та Валуйському. Геннадій Москаль уважає, хтось із місцевих жителів сповістив про його приїзд представникам НВФ. «От вони й улаштували «вітальний салют».

У вихідні дні маршрутки й автомобілі, що прямували з Луганська в Станицю, бойовики пропускали тільки в один бік. Виїзд із селища було закрито. В районі блокпоста «ЛНР» було помічено скупчення бойової техніки: дві установки РСЗО «Гради» і декілька БМП. Крім того, стояли автомобілі з живою силою. За повідомленнями місцевих жителів, у Станиці та околицях цілий день чути вибухи. Їх чути навіть у східній частині Луганська. Крім того, до Луганська долинає відлуння потужних вибухів у напрямку Щастя. В Кам'янобродському районі обласного центру було помічено дві установки РСЗО «Гради». Як повідомив очевидець, біля кінотеатру «Родина» бойовики перезарядили установки, після чого вони поїхали. Схоже, вирушили у бік Станиці Луганської, оскільки незабаром після від'їзду звідти почали доноситися вибухи.

...українська влада її відбудовує

Щоправда, грошей на відновлення об'єктів, яким заподіяно шкоди від проведення бойових сутичок, у казні обласної влади немає. Тому голова ОДА звернувся по допомогу до регіонів України. Вони відгукнулися. Першочергової допомоги потребують такі території, як Станично-Луганський, Новоайдарський і Попаснянський райони, м. Щастя і Лисичанськ. Також у Сєвєродонецьку найближчим часом планується створення обласного будинку дитини. Глава Житомирської ОДА Сергій Машковський, який привіз на Луганщину гуманітарну допомогу, уже заявив про те, що його область візьме для відбудови три важливі соціальні обєкти — дві школи й дитячий садок у Попасній. Голова Сумської ОДА Іван Борщош під час свого робочого візиту в Сєверодонецьк пообіцяв відремонтувати будинок, де буде розміщений Луганський обласний будинок дитини, який переноситься в Сєверодонецьк. Після ремонту сюди перевезуть 65 дітей, котрі сьогодні перебувають у Харківській області.

До прифронтового Чорнухиного завезли гуманітарну допомогу. Село розташоване на лінії вогню, тому транспортне сполучення тут утруднене, підвезення продуктів, медикаментів досить проблематичне. Але українські військові знайшли можливість допомогти селянам. «На прохання сільради ми привезли в Чорнухине консерви, гречку, рис, інші крупи, макаронні вироби, памперси та ін., — розповів заступник голови ОДА Володимир Грицишин. — А працівники «Укрпошти» паралельно доправили сюди пенсію за листопад. Упродовж дня гроші отримали всі пенсіонери». Не звертаючи уваги на постійні обстріли, вдалося відновити електропостачання й подачу води. Правда, газу в селі поки що немає, але ремонтники обіцяють відновити систему, домовившись із військовими про встановлення «мирного коридору».

А ТИМ ЧАСОМ

працівники Щастинської міської лікарні нарешті одержали зарплати за липень—вересень 2014 року. Гроші загальною сумою 715,6 тисячі гривень були виділені департаментом фінансів Луганської міської ради. До речі, глава Луганської ОДА Геннадій Москаль ініціював нагородження хірургів Щастинської лікарні. «З початку бойових дій у хірургічному відділенні лікарні було проведено понад 600 операцій, силами практично двох хірургів, одного анестезіолога та однієї медсестри, — розповів він в. о. міністра охорони здоров'я Василеві Лазоришинцю, котрий побував на Луганщині. — Отож ми представили цих людей до нагородження державними нагородами, але цей процес може затриматися». Керівник області попросив сприяння міністра, тим паче що з квітня по серпень ніхто із цих людей не одержував зарплати. Міністр пообіцяв допомогти, підтримавши Геннадія Москаля в тому, що «ці люди справді працювали героїчно».

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

ФОТОФАКТ

У Київському будинку вчених за ініціативи ВГО «Сила і Честь», АРТ Асоціації «Золота палітра», творчого об'єднання «Київський живопис» відбулася благодійна виставка-продаж творів відомих українських митців, які отримані кошти передадуть волонтерській організації та спрямують на допомогу пораненим у ході АТО воїнам.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ХРОНІКА

Медиків знову зроблять військовозобов'язаними

МОЗ України спільно з Міноборони ініціює внесення змін до законодавства щодо військового обов'язку у частині визнання всіх медичних працівників військовозобов'язаними. Медичний персонал будуть брати на військовий облік за профілем підготовки та включати до мобілізаційного резерву. Про це повідомив в. о. міністра охорони здоров'я України Василь Лазоришинець, **інформує прес-служба МОЗ України.**

«До сьогодні залишається неврегульованим питання участі цивільних лікарів у наданні допомоги військовим пораненим у зоні АТО. Ми зіткнулися з проблемою, коли хірурга вищої категорії документально оформляють як фельдшера, як нижчий медперсонал. Так не має бути і ми цю ситуацію виправимо найближчим часом», — зазначив Василь Лазоришинець. Він поінформував, що останні шість років у більшості медвишів не було військових кафедр і ми сьогодні маємо прогалини з відповідними знаннями серед цивільних лікарів. Однак, за словами очільника міністерства, вже підготовлені відповідні нормативно-правові акти, які врегулюють це питання.

Купи книгу — передай іншому

Під таким гаслом минулими вихідними у Києві відбулася благодійна виставка-ярмарок у рамках комплексного проекту «Український простір». Українські митці не припиняють надавати підтримку учасникам бойових дій на сході країни та мешканцям визволених територій. Для них у рамках цієї акції збирали книжки. За словами організаторів, надихнути наших бійців на перемогу має українське слово. В експозиції була представлена продукція вітчизняних видавництв «Свічадо», «Ярославів Вал», «Стилос», «БрайтСтарПаблішинг», «ДжДж Агенція», «Київська криниця», «Фактор». Відвідувачам пропонували придбати за власний кошт книги та з них сформувати бібліотеку для читачів сходу нашої країни.

Олександра БЕРЕЗЮК.

Священики об'єдналися з психологами

В Івано-Франківську при церкві святого Івана Хрестителя почав діяти Центр духовно-психологічної допомоги для військових та їхніх родин. Об'єднати зусилля вирішили настоятель храму о. Володимир Вінтонів, психологи Наталія Чаплинська і Ольга Ковтун.

Священик розповів, що духовне та наукове слово насамперед буде спрямоване на допомогу військовим АТО, їхнім сім'ям, людям, які втратили близьких на війні, а також переселенцям, котрі вимушено залишили свої домівки.

До нового проекту вже долучилися три священнослужителі та понад сорок психологів. Останні готові до спілкування із військовими, які мають посттравматичний синдром після перебування у зоні бойових дій. Фахівці стверджують, що у цих людей часто бувають депресії, загострене почуття справедливості, їм важко адаптуватися до мирного життя. Отець Володимир довгий час служив при хоспісах та має досвід роботи із сім'ями невиліковно хворих. Він переконаний, що в церкві, на відміну від кабінету фахівця, людині легше відкритися. Після Богослужіння кожен, хто має духовну потребу, зможе поговорити як із священиком, так і психологом.

Духовні зустрічі у храмі Івана Хрестителя, що розташований на вулиці Микитинецькій, відбуваються щовечора з понеділка по п'ятницю о 19 години.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Більше матеріалів дивіться на сайті golos.com.ua (рубрика «День. Схід. АТО»)

Донбас: і «А», і «Я»

У свідомості десятків мільйонів жителів нашої планети сьогодні Донбас — не квітуча земля хліборобів, не кузня оборонної промисловості України, не край шахтарської слави. Сьогодні це місце, де формується українська армія, де утверджується наша незалежність, де викристалізовується нація. Як неможливо передати свої почуття словами, так і не зрозумієш того, що являє собою Донбас сьогодні лише за повідомленнями інтернет-видань, картинками телевізійних ток-шоу та описами заїжджих і місцевих журналістів. Щоб зрозуміти, що таке Донбас сьогодні, необхідно побувати там.

Блокпост

Блокпости — це перше, що відділяє Донбас від решти України. Так, вони в останні кілька місяців у нашій державі — не дивина. Навколо великих міст, на головних магістралях... Та тільки під'їхавши до першого блокпоста АТО, ти починаєш розуміти: от і все. Попереду — війна.

На першому блокпосту стоїть «Правий сектор» — хлопці, поважні чоловіки та дівчата (чи, можливо, молоді жінки, чиїсь дружини) в однакових одностроях, з автоматами АК-47 охороняють найближчі підступи до зони війни. Антураж відповідає очікуванням: обов'язкова зупинка транспорту, поверховий, а інколи й прискіпливий огляд салону, багажника, перевірка документів. В усіх — балаклави. Над бетонним бункером та з обох в'їздів — по два прапори: синьо-жовтий та червоно-чорний.

І тут починаєш розуміти, що таке авторитет військової людини. Авто з синьо-жовтими наклейками «Україна. Збройні Сили» чи просто з білими смугами вздовж кузова пропускають без черги, як правило, вітаючи підняттям рук чи зброї. Тут будь-яке з них може зупинитися. Водії та пасажири радісно вітаються з братами по зброї. Обов'язково — щирі слова та усмішки. Пачка-друга цигарок, якісь дрібнички. Потім до цих вітань звикаєш. Привітно махають військовим діти та дорослі на вулицях сіл і міст, щиро раді тебе бачити водії зустрічних військових автомобілів.

Волонтери тут теж бажані гості. Та на першому блокпосту ніхто не затримується. Попереду, до крайнього, за яким уже лише формально українська земля, їх ще добрий десяток. Вони не такі екзотичні, не так запам'ятовуються, як той, перший. Із наближенням до території «ДНР» — міліція (місцева та ті, хто прибув у відрядження з інших регіонів), Національна гвардія, знову «Правий сектор», добровольчі батальйони, прикордонники, Збройні Сили України. Стаціонарно облаштовані та пересувні, перевіряють із різним ступенем прискіпливості та професіоналізму.

На КПП прикордонників, розташованому за кілька кілометрів від лінії фронту, запросто можна потрапити під зливу осколків «Граду». Блокпост підрозділу Збройних Сил — захована в землі фортеця. Тут можна побачити та відчути не тільки, як розривається снаряд «Граду», а й мінометні міни різних калібрів, спостерігати за результатами роботи «артилерійської снайперської гвинтівки» — 100-міліметрової протитанкової гармати Т-12. Це акуратні дірки в бетонному блоці, який в народі називають «фундаментним».

Місцеві

Ще зовсім недавно було прийнято вважати, що мало не всі жителі Донбасу вимагають незалежності або принаймні особливого статусу у складі України та російської державної. Тепер...

Про економіку влучно сказала редактор районної газети в місті Велика Новосілка:

— На ранніх зернових наші селяни отримали чималий зиск. Фермери навіть вагалися, чи варто починати збір основного врожаю у нашій місцевості — соняшнику та кукурудзи. Військові запевнили, що збирати врожай варто, і вони забезпечать охорону. Результат перевершив сподівання. Такого прибутку, з урахуванням усіх необхідних офіційних та неофіційних виплат, вони не мали навіть за колишніх стабільних часів. Працівники переконалися, що українська влада — це краще, ніж незрозуміла «республіка».

— Можна мені розказати дещо, — звернувся шахтар на одній із вулиць Красноармійська. — У нас у місті навесні лише одиниці підтримували українську владу та розмовляли українською. Але за літо у свідомості моїх земляків стався-таки перелом. Сьогодні з кожним днем дедалі більше тих, хто вірить, що Донбас — це Україна. Це відчувається в усьому. Нещодавно, хоча і з невеликим запізненням, але не перед виборами, як ми сподівалися, нам виплатили зарплату та заборгованості. Достатньо було лише «розмови» з директором шахти у міськраді. Раніше він на місцеву владу не зважав.

Та якщо економічні нюанси змінюються майже миттєво, то мова, якою звик спілкуватися народ, так швидко не зміниться. Спочатку дослухаєшся. Щоб не втрапити в халепу, не «зашкодити почуттю корінного населення», починаєш говорити російською. У відповідь, як правило, так само насторожено відповідають російською. Та згодом, коли розмова стає невимушеною, люди, не задумуючись, переходять на українську.

— Із давніх-давен у нашій школі викладали українською, — каже директор школи в селі Андріївка, що за півсотні кілометрів від Донецька. — І це ніколи не було проблемою. Сьогодні налякані бойовими діями в Донецьку до села повернулися кілька десятків сімей. У школі побільшало на три десятки учнів різних класів. І мова не стала проблемою для жодного з них. Дітей бентежить гуркіт техніки на вулиці, раптові голосні крики — все, що нагадує війну. А мова — не проблема.

— У нас у селі, — долучається священик місцевої церкви, родом із Рівненщини, — конфліктів між людьми за мовними ознаками ніколи не було. Не люблять віряни нашого села ледачих, тих, хто хоче жити за рахунок інших. І співчувають тим, до кого в дім прийшла біда.

ФОТОФАКТ

Блокпост біля села Піски.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Люди у формі

Уже давно минули часи, коли жителі Донбасу лягали перед гусеницями української бойової техніки. Вони соромляться тих вчинків. Прозріння прийшло, хоча, як не раз доводилося чути, дуже пізно. Сьогодні вже нікого не витягнеш на мітинг проти української армії. Військових Збройних Сил України нині в цій місцевості цінують і поважають. Багато людей розповідають, як продавець невеличкого магазинчика чи торговець на базарі «від себе» додасть щось смачне, зменшить ціну покупки. На СТО можуть безкоштовно відремонтувати автомобіль. Та й просто на вулиці до військового автомобіля може підійти пересічна людина і дати пакунок із продуктами, які, ймовірно, купила для себе.

— Я собі ще візьму, а це — вам, — каже так, ніби просить пробачення, бабуся, жінка середніх років чи зовсім молода дівчина.

Або, побачивши, що авто стоятиме досить довго, приносять з дому банки меду, варення, іншої домашньої консервації.

Заклопотані справами чоловіки просто підходять перекинутися парою слів із людиною у формі, завершуючи розмову проханням швидше гнати сепаратистів, і наприкінці просто дають гроші. Хто — кілька десятків гривень, хто — кількасот. Вони впевнені, що в цей важкий час така допомога військовим теж не буде зайва.

Хоча можна зустріти й відверто ворожі чи байдужі погляди.

«Вы зачем сюда пришли? — довелося почути на площі в Красноармійську. — Без вас мы жили нормально, уйдете — снова будем жить так, как прежде».

— Ми перші постраждали від свавілля банди Януковича, — розмірковуючи, говорив дільничний міліціонер на одному з блокпостів поблизу Курахового. — Та коли нарешті його влада впала, київські олігархи вирішили, що все перейде до них. Народ Донбасу з цим не погодився, і тоді з Києва кинули війська. Ми б розібралися по-своєму, без крові і тисяч смертей.

Та не всі відкрито діляться своїм ставленням до військовослужбовців, ситуації, яка склалася в регіоні. Багато хто робить це приховано в тій чи іншій формі.

— До нас місцеві жителі ставляться по-різному, — розказує старший офіцер одного з батальйонів, підполковник Андрій Поляков, чиї підрозділи захищають фронт від сепаратистів. — У перші дні ми не розуміли, чому періодично село Тимирівка пустішає. Буває, раптом, в одній половині населеного пункту відкриваються всі вікна. Згодом ми зрозуміли, що це роблять селяни перед обстрілом.

А пустішає село через те, що час від часу чоловіки — жителі Тимирівки, вирушають на заробітки. За кілька кілометрів, уже на території «ДНР», вони несуть службу на блокпостах сепаратистів. Саме тому і знають про обстріли села, тобто тієї його частини, де розташований наш підрозділ. І попереджають односельців.

Не раз наші розвідники запобігали обстрілам села і розташованого на околиці опорного пункту саме тим, що за «вірною прикметою» розпочинали пошук коригувальників поблизу.

Доходить до парадоксів. Один із блокпостів українських Збройних Сил розташований неподалік Мар'їнки. Обстрілюють його чи не частіше за інші. Уперше — вже наступного дня після того, як його зайняли військовослужбовці бригади. Для контрбатарейної боротьби час від часу поблизу дислокується наша мінометна батарея. На відміну від блокпоста, вона може займати вогневу позицію де завгодно. І обстріляти її можуть тільки в тому разі, якщо артилеристи сепаратистів отримають точні дані про місце розташування. Як правило, позиції «здають» місцеві жителі. Якось тільки випадок врятував артилерійський підрозділ від обстрілу сепаратистів. У той день він був розташований на соняшниковому полі. Тільки-но останній комбайн завершив збирання соняшнику і залишив поле, почався обстріл позиції мінометників. Того разу вберегла передбачливість командира. Наступного разу про обстріл попередив один із місцевих жителів. Він прибіг у розташування батареї і повідомив, що за 10 хвилин розпочнеться обстріл вогневої позиції батареї. Цього вистачило, щоб батарея знялась і передислокувалася в інше місце.

Військо і народ

— У цьому ліску оборона українських військ стоїть уже не один місяць, — каже виконуючий обов'язки командира батальйону територіальної оборони з Миколаєва підполковник Сергій Зеленін, який перебуває в одному з районів Донецької області з вересня. — Спочатку з нашого боку сигналки, розтяжки та міни ставила одна механізована бригада, потім — інша. Згодом настала наша черга захищати цю ділянку, і ми теж виставляли вибухові загородження. Із протилежного боку, впевнений, їх ставили сепаратисти, і не менше. На даний час карт більшості мінних полів немає. Чи буде хтось розміновувати місцевість — не впевнений. А як потім, після завершення бойових дій, у ці переліски та лісопосадки ходитимуть люди, скільки людського горя буде, я навіть і не уявляю.

— Не раз, заходячи в магазин, — зазначає підполковник Андрій Поляков, — я та мої підлеглі залишали решту на прилавку. На перший погляд — дрібниці, адже часто копійки, дріб'язок губиться. Не рідко буває, що в ці самі магазини заходять «деенерівці» (проїхати через КПП досить просто, достатньо пред'явити український паспорт). Із потайної кишені вони дістають посвідку своєї сепаратистської влади і з усмішкою заявляють: "Карателі заплатять за нас" та забирають товар безплатно. Зрозуміло, чому з часом власники та продавці стають привітніші до нас, місцеві жителі попереджають про напади та обстріли.

— Українські військові час від часу бувають у нашому дитячому будинку, — розповідає директор Великоновосілківського центру соціально-психологічної реабілітації дітей Лариса Майджи. — Привозять їжу, іграшки, одяг. Спочатку діти боялися військових, особливо ті, хто прибув до нас із зони бойових дій. Тепер звикли, що від людей у формі можна чекати тільки добрих вчинків.

За лінією протистояння

Про ставлення місцевого населення окупованої російськими найманцями та сепаратистами частини Донбасу до ситуації, що склалася на цій землі, сьогодні найповніше свідчать розповіді волонтерів, які збирають у полях та лісах останки українських солдатів.

— Більшість наших солдатів лежать там, де їх застала смерть, — каже Олександр з Ужгорода, волонтер, який дві ротації протягом тижня вирушав в окуповані сепаратистами райони, був під Іловайськом, в районі Савур-Могили і навіть за кількасот метрів від україно-російського кордону. — Проте в одному із сіл поблизу Шахтарська шістьох загиблих поховано на сільському цвинтарі, під православними хрестами. У сільраді — копії документів кожного (сепаратисти забрали оригінали). І сільський голова, і люди просили в нас пробачення, що поховали не у труні, як заведено за нашим звичаєм. Трун, мовляв, не вистачало на той час.

Розповідаючи про пошуки інших загиблих, в іншому районі Донеччини, волонтери згадали автомобіль, який передали українські військові на зберігання.

— Він стоїть у селі на одному з подвір'їв, — розповідає волонтер Андрій із Кривого Рогу. — Всередині — документи і на автомобіль, і на особовий склад. Під час обстрілів господар ховав його в посадках поблизу села, проте жодного разу, як він запевняв, не використовував для власних потреб. Після довгих умовлянь нам дозволили оглянути та скопіювати документи. Але потім усі папери лягли на передбачені місця. Люди навіть під пресом московської пропаганди впевнені, що на Донбас прийде українська влада і кожен відповість за все, що він зробив.

Віктор ГЕДЗ,
«Крила України».

Чому так повільно змінюється країна, що живе в умовах війни?

Вододіл між навіженими і спритними

Ще свіжі враження з львівської лікарні. Доброволець з АТО, який побував у Іловайському котлі й був поранений, нині шикує в палатах медперсонал. У коридорі він побачив, як старенька бабуся тицьнула у велику кишеню доктора останні гривні, підійшов і запитав: «Ти ж у ЄС хочеш? А там хабарі не беруть! Невже останні події вас нічого не навчили?».

Ще один «навіжений» повчав персонал у супермаркеті. Озлобили великі черги біля кас, і він розійшовся не на жарт: «Важко знайти ще кількох касирів, щоб не затримувати покупців?». Персонал почав залякувати борця за справедливість міліцією, чим ще більше його озлобив. Далі діалог через агресивну лексику неможливо дослівно передати. Розгледівши в порушникові спокою військовослужбовця, персонал угамувався і мовчки вислухав усе, що в того накипіло.

Суспільство нині немов розділилося на дві частини. З одного боку — ті, хто побував на війні й дивився смерті в очі — їм уже нічого не страшно. З другого — простий обиватель, який споглядає останні події в країні через екран телевізора, він ще не зрозумів, що опинився в іншій країні. Вони на словах шанують тих, хто побував у пеклі війни, кошти для них збирають, накривають столи, з ними наввипередки поспішають фотографуватися політики і чиновники.

І все-таки між ними останнім часом намітилася велика прірва. Одні вже хочуть змін, а інші ще живуть минулим, на яке нарікають, але яке не поспішають змінювати. Вони звично далі тицяють купюру інспекторові ДАІ, дають своїм чадам «зелені», щоб ті заплатили викладачам за високі оцінки. Вони вже давно звиклися з думкою, що простіше й легше заплатити, ніж ускладнювати собі життя. Так діяла стара система влади, в якій вони виростали. І між ними немов водорозділ: перші не приховують, що не можуть спокійно дивитися на наше життя, а другі з висоти життєвого досвіду вважають себе спритнішими — все якось без них перемелеться.

Голосували по-старому

Лакмусовим тестом до перемін у суспільстві стали парламентські вибори. На Львівщині в округах, де останніми роками засівали місцеві багатії, перемагали грошовиті кандидати. Та й з таким розривом, що потрапляли до всеукраїнського рейтингу переможців з найбільшою кількістю голосів «за». Набрали понад 50 відсотків голосів виборців, бо домовилися з впливовими політичними силами, які під них здали округи.

Для виборця не було таємницею, що такі йдуть, аби далі множити свої багатства. У деякого з них наполеонівські плани: з депутатським мандатом узяти під контроль всю область, розставити на відповідальних посадах свої кадри, особливо в силових структурах, і влаштувати для себе рай. Це нині найпоширеніша модель благополуччя для багатіїв, за якої «свої люди» мають їм забезпечувати спокій та благополуччя.

Людина з автоматом, повернувшись додому, починає розуміти: щось не так робиться в нашому суспільстві. Навіщо багатії рвуться до депутатських крісел? Щоб захистити свій бізнес. Мандат став немов перепусткою у вищий світ благоденства. Отримавши його, багатії прикрили себе захисною парасолькою від усякої напасті. Для них легше й дешевше здобути мандат, аніж провокувати зміни в усьому суспільстві.

Уявімо іншу картину. Народних обранців позбавили депутатської недоторканності. Тоді закони підуть писати не бізнесмени, а політики, економісти, юристи — професіонали, як у всьому цивілізованому світі. Тоді буде змінюватися все суспільство. Тоді багаті думатимуть про реальні переміни, а не бутафорію для вибраних. Ось яких висновків дедалі частіше доходять ті, хто хоче змінити все суспільство, а не лише створити тепличні умови для найбагатшої його частини.

Люстрація олігархів

На середньостатистичну зарплату — у Львові майже три тисячі — після підвищення цін і знецінення гривні одній сім'ї прожити неможливо. Кращі фахівці давно залишили державну службу й подалися в найміти до олігархів. Навіть колишні заступники очільника області нині прислуговують багатіям. Це, з'ясовується, дуже модно.

Багато наших бід від того, що низькі зарплати не забезпечують навіть мінімуму для існування. Люди втратили впевненість у завтрашньому дні. Найстрашніше — втратити роботу чи захворіти. А з таким суспільством, яке втрачає віру, здається, можна робити що завгодно. Але це помилкове твердження. Настрої такі, що наелектризоване війною суспільство не буде спокійно спостерігати, як людей підштовхують до прірви.

У час, коли народ по селах збирає останні копійки для бійців АТО, багатії відкривають у Львові дорогі торговельні центри і готуються взяти всю владу в регіоні під контроль.

Таке враження, що війна їх нічого ще не навчила. Навіть приклад Донбасу, багатії якого нині поспіхом переїхали до Києва, не остудили ненаситні апетити вершків суспільства.

Нині багато говорять про люстрацію. Стрілки переводять на бідних чиновників, які не можуть вижити на мізерну зарплату. Люстрація нашого суспільства повинна починатися з найбагатших олігархів України. Президент має зібрати їх за круглим столом і запитати: «Ви хочете жити в Україні чи тільки заробляти тут гроші?».

Від їхньої відповіді залежатиме ставлення суспільства до тих, кого нині модно називати бізнесовою елітою. Зрештою, еліта повинна бути елітою, а не лише комерсантами, які хочуть за мізер усе скупити й дорого продати.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Нову хвилю «націоналізації» почали з хліба

Запевнення нинішнього «керівництва» Криму про те, що на території півострова приватні підприємства і бізнес не зазнаватимуть утисків, відтепер можна просто не брати до уваги.

Тільки за один день парламент півострова, який називається зараз «Державною радою Республіки Крим», націоналізував одразу два підприємства, що належать українським власникам. Ідеться про «Кримхліб» і лікувально-оздоровчий комплекс «Айвазовське».

Навколо компанії «Кримхліб» останніми днями йдуть запеклі бої місцевого значення. Бойовики підлеглої кримському керівництву місцевої самооборони намагалися захопити офіс цього стратегічного об'єкта. З цього, щоправда, нічого не вийшло. Тоді кримська Рада міністрів ухвалила рішення щодо націоналізації «Кримхліба», а 12 листопада його було затверджено парламентом.

Із чим пов'язане таке рішення? Доповідаючи про ситуацію на цьому підприємстві, міністр сільського господарства Криму Віталій Поліщук повідомив, що тут створено «вогнище» соціальної напруги і це ставить під загрозу продовольчу безпеку регіону.

Водночас, як повідомили кореспонденту «Голосу України» в кримському Центрі журналістських розслідувань (ЦЖР), «націоналізація по-кримськи» не має нічого спільного з російським законодавством, на яке посилається нинішня влада. Схоже, підприємство, яке має розвинену мережу хлібозаводів, власні можливості реалізації продукції, свідомо підводили до банкрутства. Зокрема, були зібрані підписи під заявою якихось працівників компанії, у якій йшлося про те, що їм не виплачують зарплати.

Інформацію про банкрутство на «Кримхлібі» спростовують і заявляють, що мають достатні фінансові ресурси, які дозволяють повністю забезпечити безперебійну роботу виробництва, а мешканців півострова — продукцією в необхідному обсязі. Йдеться передусім про соціальні сорти хліба для малозабезпечених категорій населення. Крім того, керівництво «Кримхліба» заявило, що інформація про нібито невиплату заробітних плат співробітникам просто не відповідає дійсності. Так, з 1 жовтня нинішнього року зарплату збільшено на понад 20% і вона становить у середньому 17 420 рублів (це десь 6 тисяч гривень).

Крім «хліба», кримським чиновникам захотілося ще й «видовищ». У зв'язку із цим лікувально-оздоровчий комплекс «Айвазовське» і прилеглий до нього парк-пам'ятник у Партеніті на Південному березі Криму також були визнані кримським майном. До того ж сам комплекс належить «Індустріальному союзу Донбасу» і його голові Сергію Тарутi. Ідеться, зокрема, про унікальний заповідний парк площею 18 га, для підтримання й розвитку якого було витрачено чимало коштів власників, а самі землі були передані їм в оренду на 49 років ще 2010 року.

У кримському парламенті рішення про націоналізацію комплексу «Айвазовське» вважають політично вивіреним і справедливим. Таку думку висловив «голова Державної ради Республіки Крим» Володимир Константінов. «Ви знаєте, кому він належить. Ми довго намагалися встановити діалог з ним» (Тарутою. — **Ред.**), — зазначив Константінов. При цьому він заявив, що в парку й оздоровчому комплексі буде нова адміністрація.

Як відомо, «Айвазовське» розташоване біля самого підніжжя гори Аю-Даг (**на знімку**). Тут росте масличний гай, якому не менш як триста років, а також понад шість з половиною тисяч хвойних дерев і 300 екзотичних видів рослин.

Нагадаємо, що на початку вересня в Криму вже «прихватизували» більш як 80 об'єктів «ПриватБанку». З жовтня були вилучені всі місцеві архіви цього банку, серед яких кредитні договори, договори застави транспортних засобів і нерухомого майна, анкетні дані позичальників.

Раніше на півострові були «націоналізовані» об'єкти державної власності України: санаторії, пансіонати, будинки відпочинку, що належали різним відомствам, а також такі стратегічні об'єкти як центр далекого космічного зв'язку, науково-дослідні установи, військові частини й багато іншого.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (із архіву «Голосу України»).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...п'ятикласник влаштував майстер-клас

В обласній дитячій бібліотеці відкрилася персональна виставка житомирського п'ятикласника Данила Бовкуна «Петриківка — це моє життя». В експозиції представлено три десятки картин і стільки ж дерев'яних розписаних сувенірних виробів. Це вже третій творчий звіт юного митця. Торік його роботи експонувалися в історико-культурному комплексі «Замок Радомисль» і в обласній науковій бібліотеці. Він здобув кілька перемог в обласних та всеукраїнських конкурсах. Захопився школяр цим мистецтвом чотири роки тому. Тоді сім'я жила в Бердичеві і Данила записали в гурток «Петриківський розпис» Центру дитячої творчості імені О. Разумкова. Це мистецтво йому так сподобалося, що він навіть побував у самій Петриківці. Заняття розписом продовжив і в Житомирі. Під час відкриття виставки Данило влаштував майстер-клас для відвідувачів (**на знімку**).

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото з сайту reporter.zt.ua.

...пенсіонери стали студентами

В Одесі «Університет третього віку» запрошує нових слухачів на факультет здорового способу життя. Тут проводять заняття не тільки на стадіоні, а й у басейні спортивного комплексу Одеської національної морської академії. Щонеділі пенсіонери-студенти вирушають на спільну прогулянку Трасою здоров'я.

«Університет третього віку» працює в обласному центрі другий рік. Навчання в ньому безплатне і засноване на принципах практичності й доступності. До послуг пенсіонерів п'ять факультетів: комп'ютерний, культури та мистецтва, іноземних мов (німецька й італійська), психології і здорового способу життя.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

...ліцеїсти продемонстрували інтелект

Упродовж шести років учні Острозького ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, що на Рівненщині, посідають перші місця у рейтингу найкращих за підсумками ЗНО серед навчальних закладів аналогічного профілю. Цьогоріч зовнішнє незалежне оцінювання склали 64 випускники ліцею. За результатами п'яти тестувань (українська мова та література, історія України, математика, фізика та англійська мова) вихованці острозького навчального закладу отримали найвищі бали. Приміром, за результатами ЗНО з української мови та літератури трохи більше половини — 50,6 відсотка — учнів отримали від 162 до 190 балів, є й такі, що здобули 195 балів. Майже 60 відсотків випускників ліцею отримали від 162 до 190 балів за тестування з математики. А це найвищі результати серед усіх військових ліцеїв країни, **повідомляє прес-секретар управління освіти і науки Рівненської ОДА Людмила ДЕРКАЧ.**

Викривальну історію про розкрадання мільярдів при підготовці Зимової олімпіади в Росії покажуть у Кіровоградській обласній науковій бібліотеці ім. Д. Чижевського. Тут у рамках мандрівного фестивалю Docudays UA 9 грудня безплатно демонструватимуть фільм Олександра Гентелєва «Путінські ігри», *повідомляє наш власкор Петро Мельник*

У Бердичеві відбулася IV міжрегіональна виставка–конкурс науково–технічної творчості «Стендове технічне моделювання», на якій свої роботи представили 82 учасники. За підсумками конкурсу перехідний кубок отримали члени клубу «Десна» із міста Бровари, *передає наш власкор із Житомирщини Олексій Кавун*

Полтава проти почесного громадянина

У Полтаві почали збирати підписи під зверненням до міськради з вимогою позбавити співака Йосипа Кобзона звання почесного громадянина міста. Ініціювали акцію громадські активісти — майданівці. У своєму зверненні до «батьків міста» вони нагадали про те, що уродженець Донбасу, депутат Держдуми Росії став активним піарником ватажків терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», неодноразово висловлювався на підтримку їхніх злочинних дій.

А наприкінці жовтня, попри офіційну заборону в'їзду в Україну, ще й прибув до Донецька з концертом. Там разом із російським військовим ансамблем виконав пісню «Москва-Донбасс», яка претендує на статус «гімну ДНР». Блюзнірським стало тоді й виконання пісні «Я люблю тебя, жизнь» дуетом із «прем'єром ДНР», провідником бойовиків, які вбивають українців, Олександром Захарченком...

За такі «витівки» Кобзона вже позбавили звання почесного громадянина міста у Дніпропетровську та Кобеляках. А от у Полтаві зробити це ніяк не наважаться. Попри те, що депутати міськради пропонували ухвалити відповідне рішення ще 22 липня. Однак тоді міський голова Олександр Мамай порадив обранцям громади «не поспішати поперед батька в пекло». Оскільки, мовляв, немає процедурних норм позбавлення такої відзнаки територіальної громади.

Зрештою, на сесії 25 вересня депутати проголосували за доповнення до рішення семирічної давнини. Згідно з ним, почесного громадянина Полтави таки можна позбавити цього звання, коли він «своїми діями чи бездіяльністю призводить до розколу нації» й «у своїх виступах веде антиукраїнську пропаганду, закликає або підтримує військову агресію іноземної держави проти України».

Утім, навіщо такі доповнення, якщо в законодавчих актах нашої держави, зокрема Конституції, давно визначено місце її руйнівників, власне, таких-от кобзонів? А найголовніше, чому міський голова навіть після тих регламентних доповнень не поставив на голосування питання про позбавлення манкурта звання почесного громадянина Полтави? Відповідей на ці запитання немає й досі.

За таких обставин ініціатори згаданого звернення до міської ради не лише збирали підписи земляків на площі перед адмінбудівлею обласної влади, а й запросили полтавців переспівати неофіційний гімн їхнього міста. Популярну пісню, яка починається словами «Ти не ховай своїх очей, моя Наталко», Кобзон, який завжди був там, де влада і гроші, записав ще в радянські часи. Саме тоді, коли показово клявся в любові до рідної землі, як кажуть, на кожному перехресті...

З тих пір у Ворсклі сплило чимало води. Проте згадану й інші пісні про своє місто полтавці сьогодні співають не гірше від Кобзона. Хоча б тому, що роблять це щиро і від душі... На площі перед ОДА вони виконали більше десятка пісень. І так само дружно сказали «ні» гімнотворцю «ДНР». В акції «Полтава співає — Кобзон «відпочиває» взяв участь народний депутат України Юрій Бублик.

У перший день збору антикобзонівських підписів до акції долучилися кількасот мешканців Полтави.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

Переможниця померла на сцені

У Стрию жінка, яка виборола першість з поїдання вареників, померла на сцені під час нагородження. У рамках фестивалю «Стрий-органікфест» не тільки торгували товарами, а й організували народні забави. Одна з них закінчилася трагічно. Переможниця з поїдання вареників знепритомніла і померла ще до приїзду «швидкої».

На цьому свято закінчилося. Продавці згорнули лотки і роз'їхалися по домівках, повідомили місцеві ЗМІ.

Як поінформували у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС у Львівській області, за фактом розпочато досудове розслідування за ч. 1 ст. 115 КК України — вбивство, умисне протиправне заподіяння смерті іншій людині, що карається позбавленням волі від 7 до 15 років.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

А призові — колезі–фронтовику

У Луцьку в спортивно-розважальному центрі «Адреналін СІТІ» відбувся Х спортивний фестиваль працівників засобів масової інформації Волині. Його учасники змагалися у дартсі, боулінгу, настільному тенісі, шахах, шашках, більярді, риболовлі. Всі переможці отримали дипломи, медалі, а також призи від спонсорів. Половину грошової винагороди призери змагань перерахували сім'ї редактора районної газети «Ратнівщина» Дмитра Мороза, який нині воює в зоні АТО. Організаторами фестивалю виступили обласна організація Національної спілки журналістів України, а також центр фізичного здоров'я «Спорт для всіх».

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Ще один п'яний у погонах

Мешканці Івано-Франківська затримали п'яного правоохоронця. Побачивши, що нетверезий чоловік сідає за кермо автомобіля, люди не дали йому зрушити з місця і викликали міліцію.

Інспекція з особового складу УМВС області розпочала службове розслідування інциденту за участю працівника ДАІ. Найімовірніше, його звільнять з органів внутрішніх справ.

Правоохоронці говорять про ганебний випадок колеги неохоче. «Не для преси» сказали те, про що не варто мовчати: «В той час, коли наші хлопці гинуть на сході, такі плямують офіцерську гідність».

У соцмережах свідки події уже виклали відео з нетверезим даішником та інформацію про те, що той також вчинив п'яний дебош з погрозами в одному з кафе міста.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ФОТОФАКТ

Майстри Львівської свічкової мануфактури під час першого фестивалю свічок створили велетенський логотип міста Лева, який прикрасили своїми виробами. У рамках заходу також відбулися майстер-класи з виготовлення і ручного розпису різдвяних та новорічних свічок і прем'єра святкової колекції.

Фото Євгена КРАВСА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Світовий банк допоможе в енергозбереженні

Кам'янець-Подільський, що на Хмельниччині, став одним із трьох міст в Україні, де буде реалізовано проект технічної допомоги Світового банку з підвищення ефективності використання енергії. Про це повідомили представники робочої групи банку під час візиту до міста. Вони, зокрема, зазначили, що Кам'янець обрано для співробітництва завдяки тому, що він є надійним партнером та має позитивний досвід у запровадженні таких проектів. Експерти пропонують декілька варіантів розв'язання проблеми, одним з яких є створення спеціальних компаній, які обслуговуватимуть бюджетні установи, впроваджуючи енергоощадні технології.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Наш астроном одержав зірку із Плеяд

Миколаївського фізика-астронома і письменника-фантаста В'ячеслава Астрова-Чубенка удостоєно особливого призу Віденського робочого співтовариства астрономії.

На щорічних зборах цієї організації за видатну роботу в галузі астрономії нагороджують призом Альціони — найяскравішої зірки найближчого до нас і найпомітнішого розсіяного сузір'я Плеяд.

Серед нагороджених виявився і миколаївець В'ячеслав Астров-Чубенко. Зараз він — студент Віденського університету.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаїв.

ЦИФРА

30 млн. руб., або 10 млн. грн. коштуватиме севастопольському бюджету вивчення стану міських автомагістралей. За цю суму фахівці ТОВ «Автодор» мають визначити стан дорожнього покриття трас загального користування, технічний стан інженерних споруд, а також інвентаризувати й паспортизувати дороги регіонального, міжмуніципального й місцевого значення.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Безхатченки вже гинуть від холоду

П'ять мобільних пунктів обігріву для безхатченків працюватимуть у Херсоні протягом нинішнього сезону холодів. Відкриються вони тоді, коли температура повітря протягом трьох днів буде на рівні мінус десяти градусів, обіцяють у Головному управлінні ДСНС Херсонщини. Поки що морозів на півдні України немає, але у Херсоні безпритульні вже гинуть від переохолодження — двох замерзлих підібрали на вулиці, ще кілька потрапили до лікарні. Адже нічліжки для людей, котрі не мають даху над головою, у місті досі не створили, хоча про їх необхідність муніципальна влада говорить років з десять.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Аварія в мережі — будинки без тепла

У Кіровограді бригади ремонтників добу ліквідовували прорив на магістральному трубопроводі. Аварія залишила без тепла 18 закладів соцсфери і 256 житлових будинків. У тому числі — 8 дошкільних закладів, 3 школи та 2 лікарні. На ранок понеділка 86 будинків, 2 дитсадочки та лікарня залишалися відключеними від мережі.

Як повідомила директор департаменту ЖКГ Кіровоградської ОДА Ольга Довжук, треба замінити щонайменше 6 метрів труб магістральної тепломережі. До того ж на вулиці похолодало. Пішов сніг. Температура знижується.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

Працівники Мінфіну зібрали понад 95 тис. грн. допомоги учасникам АТО - Урядовий портал

Вони навчалися за стандартами НАТО

Майже 80 медиків з Тернополя, Вінницької, Київської, Сумської та Харківської областей протягом трьох днів проходили перепідготовку на базі навчально-оздоровчого комплексу «Червона калина» Тернопільського медуніверситету. Навчання організували громадська організація «Білі берети» та облдержадміністрація. Заняття відбувалися на імітованому полі бою: над головами медиків літали кулі, вибухали спецзасоби... За сценарієм бойовий загін потрапив у засідку, було багато поранених.

За словами лікаря-інструктора Юрія Свідерського, який вже побував на фронті, для надання допомоги на полі бою часу мало, тому потрібно діяти злагоджено і швидко. Все має бути відпрацьовано до автоматизму.

— Головна ідея нашого вишколу полягає в тому, щоб лікарі донесли і передали навички надання першої домедичної допомоги усім, хто перебуває на полі бою або збирається туди, — каже завідувач кафедри медицини катастроф та військової медицини Арсен Гудима. — Навчання відбувалися за протоколом, розробленим медиками НАТО.

А заступник голови облдержадміністрації Леонід Бицюра переконаний, що навичками тактичної медицини в екстремальних умовах повинні володіти усі громадяни України.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Під час вишколу.

Фото надане прес-службою Тернопільського медуніверситету.

Майдан у його душі

Цікаво, що прізвище цієї людини дивним чином відповідає його художній манері. Володимир Цвєтной свої картини пише яскравими фарбами. Причому незалежно від сюжету та настрою. У Сєвєродонецьку художник живе вже понад сорок років, і його персональна виставка організовується тут уже усімнадцяте. Готуючись до неї, Володимир хотів показати, що мистецтво йде в ногу з часом, тому в його картинах знайшли відображення і події на Майдані, і те, як художник бачить нинішню Україну, і його філософські погляди.

— Хоч би що там казали, але мистецтво все-таки не може бути поза політикою, — говорить Володимир Цвєтной. — Свою картину «Між минулим і майбутнім», наприклад, я написав ще 1997 року. Минуло стільки років, а вона актуальна і сьогодні.

Сюжет картини «Майдан у душі моїй» народився в художника відразу ж після того, як «Беркут» розігнав студентів у Києві. Інформації зібралося достатньо, та сюжет ніяк не хотів складатися. Потрібен був головний образ, фігура, що привертає увагу своєю значущістю. Коли Володимир побачив світлини, зроблені під час скинення монумента Леніну в Києві, він зрозумів, що йому потрібно. На тлі вогню, автобуса, що згорів, людських тіл, крові та святого лику Богородиці виникла велична фігура літнього козака. Помахом руки він зупиняє кровопролиття і відроджує життя... Політичний підтекст має ще одна картина Цвєтного — «Гонка». Україна тут зображена тендітною дівчиною в національному костюмі, крізь яку мчать коні. Чи утримається вона на ногах, чи вистоїть від невтримного напору руйнівних сил? На це запитання художник пропонує відповісти своїм шанувальникам. А їх багато. Картини Володимира Цвєтного перебувають у приватних колекціях вітчизняних і закордонних любителів живопису.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

На знімку: Володимир Цвєтной і його картини.

Фото автора.

Воїнів ОУН–УПА вшановуватимуть офіційно

Черкаська міська рада визнала ОУН-УПА воюючою стороною у визвольній боротьбі за незалежність України. За проект постанови, поданої фракцією ВО «Свобода», на черговій сесії міськради проголосувала більшість депутатів. Черкащани звернулися до Верховної Ради та до Президента України з проханням ухвалити рішення про визнання воїнів ОУН-УПА борцями за незалежність Української держави. Депутати доручили також управлінню соціального захисту населення міста взяти під свою опіку ветеранів визвольних змагань, які проживають у Черкасах. Міськвиконкому доручено організовувати щорічне вшанування пам'яті загиблих воїнів ОУН-УПА.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

Волонтери заготовлюють дрова

Волонтери двох районів — Ширяївського та Любашівського — почали вирубку сухостою та безкоштовну доставку дров для опалення жител родин військовослужбовців з Одеської області, які перебувають у лавах армії, в тому числі у зоні проведення АТО.

— Допоможемо родинам хлопців із Новоандріївки, Новоєлизаветівки, Саханського, Чегодарівки, інших сіл. План такий: допомогти понад двадцяти родинам. Робитимемо так, поки дозволяє погода. Це одне з пріоритетних питань, адже багато наших військових залишили вдома матерів і дружин з малолітніми дітьми», — заявила волонтерка, депутат Ширяївської райради Юлія Шаповалова.

Дрова вже доправлено у вісім дворів. Однією з перших їх отримала пенсіонерка із села Січневе Ширяївського району Ольга Лук'янчук. Її 40-річного сина, працівника Одеського порту, призвали на військову службу в березні.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ФОТОФАКТ

На Дніпропетровщині під час студентської спартакіади визначили гуртожиток, де найкращі справи зі спортом. Перше місце виборола Академія митної служби України, друге — Дніпропетровський національний університет імені О. Гончара, третє — Придніпровська державна академія будівництва і архітектури.

Фото прес-служби ОДА.

Чемпіонки прибрали шпиталь

Як уже розповідав «Голос України», у Запоріжжі відновлено роботу військового госпіталю. Протягом більш як двох місяців волонтери, церква та місцева влада докладали зусиль, аби заклад, розрахований на сто пацієнтів, нарешті почав працювати. Серед тих спортсменів, які продали свої медалі, аби передати кошти у Фонд місцевої єпархії УПЦ Московського патріархату, була й світова рекордсменка з гирьового спорту Любов Черепаха.

І от тепер сама чемпіонка, її дочка Вікторія — срібна призерка світової першості з гирьового спорту, а також абсолютна чемпіонка світу Вікторія Мосіяш взяли участь у колективному прибиранні території госпіталю. Їм допомагали студенти місцевого металургійного коледжу, парафіяни церков, запорізькі митники, і, зрозуміло, співробітники медичного закладу. Чотиригодинна праця завершилася очікуваними результатом — госпіталь тепер як новенький.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

КРОК ДО ПОРОЗУМІННЯ

Підписано Меморандум про єдину Україну та єдину Українську Помісну Православну Церкву

Вперше за 23 роки незалежності України саме на Рівненщині було підписано Меморандум про єдину Україну та єдину Українську Помісну Православну Церкву. Його визнали та підписали разом з головою Рівненської ОДА Сергієм Рибачком, його заступником Олександром Савчуком п'ятеро керівників релігійних конфесій Рівненщини, зокрема: керуючий Сарненською єпархією УПЦ Митрополит Сарненський і Поліський Анатолій, керуючий Рівненською єпархією УПЦ Митрополит Рівненський і Острозький Варфоломій, керуючий Рівненською єпархією УПЦ КП Архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон, керуючий Рівненсько-Волинською і Таврійською єпархіями УАПЦ Митрополит Львівський Макарій та правлячий єпископ Луцького Екзархату УГКЦ Йосафат.

«Сьогодні нам усім вдалося досягти порозуміння з владиками різних релігійних конфесій. Вперше за усю історію незалежної України саме на Рівненщині вони сіли за круглий стіл і погодилися з усіма п'ятьма пунктами меморандуму. Хочу наголосити, що цим ми зробили перший крок до об'єднання в Українську Помісну Православну Церкву, за ним буде наступний. Задля цього сторони домовилися про створення робочої групи», — зауважив Сергій Рибачок.

У меморандумі, зокрема, йдеться про те, що підписанти визнають і моляться за цілісну і єдину державу — Україну, виступають за створення єдиної Української Помісної Православної Церкви, засуджують дії Росії як агресора та інших держав щодо захоплення території нашої держави, засуджують розпалювання міжрелігійної ворожнечі і захоплення православних храмів однієї конфесії іншою, не заперечують релігійне волевиявлення жителів Рівненщини щодо конфесійної належності згідно з Законом України «Про свободу совісті та релігійні організації».

«Рівненська ОДА звернулася до керівників релігійних конфесій Рівненщини з пропозицією підписання цього меморандуму. Непростий процес перемовин з владиками УПЦ, УПЦ КП, УАПЦ, УГКЦ тривав кілька місяців. За цей час було внесено правки до пунктів Меморандуму, і, нарешті, остаточний варіант погодили усі підписанти», — розповів заступник голови РОДА Олександр Савчук.

«Те, що ми підписали меморандум, — велика історична подія, яка далася не зовсім легко. Підписанням цього меморандуму ми засвідчили свої благі наміри і докладатимемо зусиль, щоб створити єдину Українську Помісну Православну Церкву. Прийде час — і в Україні буде єдина Помісна Церква», — впевнений Митрополит Рівненський та Острозький Варфоломій.

«Сьогодні — дійсно історичний момент. Уперше з 1992 року представники усіх конфесій, не без спірних моментів, підписали цей меморандум, як перший крок до обговорення і реальних дій для створення Української помісної православної церкви. Хочу наголосити, що процес об'єднання вже давно почався в наших душах, в наших серцях, в нашому розумі», — зазначив Архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон.

Голова РОДА Сергій Рибачок висловив сподівання, що факт підписання меморандуму на Рівненщині візьмуть для прикладу й інші області.

Про це повідомила прес-служба Рівненської ОДА.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 222 (5972)
ВІВТОРОК, 18 ЛИСТОПАДА 2014

Медична служба міста Кременчук, що на Полтавщині, отримала 620 доз протигрипозної вакцини. Їх використають для безплатного щеплення медиків та освітян міста. Вакцинацію працівників бюджетної сфери планують завершити до початку епідсезону, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

В одеському парку імені Т. Г. Шевченка відбулося урочисте відкриття реконструйованого пам'ятника «Загиблим морякам і суднам Чорноморського морського пароплавства». У церемонії взяли участь ветерани судноплавної компанії, представники профспілки морського транспорту, курсанти Одеського коледжу технічного флоту і мореходного училища ім. О. І. Маринеско, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

Окремі закарпатці роблять для держави більше, ніж чиновники

Влітку 2007 року два уродженці села Стримба Рахівського району Василь Самандрула та Іван Березнай, які працювали в Чехії, запросили до себе в гості кількох чеських друзів, а потім організували приїзд на Закарпаття поважної делегації депутатів краю Височина Чеської Республіки і зустріч з керівництвом області.

Замилування чеських гостей природним багатством і красою гір, полонин і дзвінких потічків Карпат, гостинністю людей, які тут живуть, на фоні соціальної відсталості гірських поселень, — зродило в них бажання налагодити різнобічне співробітництво між двома регіонами.

Василь Самандрула **(ліворуч)** ***та гетьман краю Височина Їржі Бєгоунек під час відкриття амбулаторії у с. Стримба Рахівського району.***

Люди потоваришували, а посадовці угоду підписали

За місяць Закарпаття відвідала вже офіційна делегація Височини, до складу якої входили представники всіх політичних партій ради краю та керівники крайової адміністрації. На зустрічі з керівництвом Закарпатської області було домовлено про встановлення партнерських відносин між двома регіонами. А 28 лютого 2008 року у чеському місті Їглава тодішній голова облради Михайло Кічковський та його колега — гетьман краю Мілош Вистрчіл в урочистій обстановці скріпили це рішення підписанням відповідного договору між Закарпатською областю України та краєм Височина. Встановлене тоді співробітництво активно підтримують і розвивають і нинішні керівники — щойно обраний народним депутатом голова облради Іван Балога, його наступник Володимир Чубірко та гетьман Їржі Бєгоунек.

Вже під час підписання того договору його пункти почали набувати конкретного змісту — уряд краю виділив на співробітництво з нашою областю понад чотири мільйони чеських крон. А за кілька місяців Височина та Закарпаття приступили до реалізації перших спільних інвестиційних проектів, 80 відсотків вартості яких взяли на себе чеські партнери. Їхнім коштом було замінено вікна і двері у загальноосвітніх школах сіл Стримба та Лазещина Рахівського району. За рік у цих закладах замінили й систему опалення та водозабезпечення. І за те, що ось уже шість років у класних приміщеннях Стримбівської школи тепло і затишно, вчителі й учні вдячні насамперед своїм землякам Василю Самандрулі та Івану Березнаю.

Влітку у високогірній Стримбі, рідному селі Василя Самандрули та Івана Березная, урочисто введено у дію ще один спільний з Височиною інвестиційний проект, наслідком якого стала реконструкція місцевої амбулаторії загальної практики сімейної медицини. Це своєрідний подарунок землякам Василя Юрійовича від керівництва двох регіонів. Адже нині в Стримбі, яка входить до складу Верхньоводянської сільради, проживають майже півтори тисячі мешканців. Чимало з них тепер перебувають на заробітках у Чехії. До райцентру їхати по медичну допомогу доволі далеко — понад півсотні кілометрів. А в оновленому закладі створено умови для прийому пацієнтів не тільки із Стримби, а й навколишніх присілків.

На цю урочисту церемонію тоді прибула поважна делегація на чолі з гетьманом краю Їржі Бєгоунеком, а також тодішній голова Закарпатської обласної ради Іван Балога. У своїх виступах представники громадськості села дякували не тільки керівникам побратимських регіонів, а й своєму односельцю Василю Самандрулі, саме завдяки ініціативі якого тепер тут створено належні умови для сільської медицини.

Чехам цікаве все. Навіть життєпис останнього опришка Карпат

І хоча роль Василя Юрійовича у зміцненні міжрегіонального співробітництва не завжди помітна, але саме він, будучи керівником невеличкої фірми у Чехії, разом з своїм односельцем Іваном Березнаєм зумів не просто привернути увагу до нашого краю багатьох представників місцевого самоврядування та функціонерів Височини, а й зробити з них справжніх і щирих друзів Гуцульщини.

Одним з перших з них став Йозеф Недвєд — староста містечка Марквартіце. Він уже давно цікавиться історією Закарпаття, став палким любителем гірського туризму. Тож запрошення Василя Самандрули та Івана Березная відвідати наш край сприйняв із великим задоволенням. Після цього чех не раз із своїми закарпатськими колегами піднімався на найвищі вершини Українських Карпат, щоб помилуватися їх красою. Його зачарували легенди та пісні Гуцульщини, щирі, роботящі та гостинні люди. Бажання чимось зарадити їх нелегкому життю привело до ідеї налагодження співробітництва між територіальними громадами двох регіонів.

У цьому прагненні він знайшов багатьох спільників серед місцевих депутатів, в тому числі в особі колишнього гетьмана Височини, а нині сенатора парламенту Чехії Мілоша Вистрчіла та голови крайового уряду Зденека Кадлеца, які згодом надали цій ідеї офіційний статус. До цієї справи активно підключилася і донька Йозефа Недвєда Катержіна, яка нині виконує роль координатора співпраці Височини із Закарпаттям та голови наглядової ради благодійного фонду «Віза». Разом з нею Йозеф Недвєд ініціював багато культурних акцій, у тому числі був ініціатором і спонсором телевізійного дослідження про останнього опришка Верховини Ілька Лепея з Міжгірщини. Він зацікавився його життєписом, відшукав про нього багато документальних матеріалів та спогадів чеських чиновників, які працювали в той час на Закарпатті. З допомогою міжгірського краєзнавця Івана Костюка відшукав і численних нащадків останнього опришка Карпат. З прагненням відновити історичну правду він ініціював встановлення пам'ятного знака на місці, де Ілько Лепей був застрелений.

Василь Самандрула, Йозеф Недвєд та деякі члени представництва Височини і депутатів обласної ради є засновниками благодійного фонду «Віза» (скорочено — перші склади назв побратимних регіонів), через який фінансуються спільні інвестиційні та культурологічні проекти. Понад те, Василь Юрійович певний час був його виконавчим директором і без його безпосередньої участі не реалізовувався жоден з перших спільних проектів. Але й тепер без нього не обходиться жоден візит представників Височини, під час якого він виступає в ролі головного перекладача, комунікатора і своєрідного екскурсовода.

Народна дипломатія — новий вид міжнародної співпраці

І це вже стає, як видно з наведеного фактажу, доконаним фактом. Шкода, що в цьому напрямі мало що роблять професійні дипломати України за кордоном. За останні сім років, протягом яких я певною мірою був причетний до розвитку міжрегіонального і транскордонного співробітництва, не пригадаю жодної внесеної Закарпаттю пропозиції посольством України в Празі щодо налагодження нових зв'язків.

Сьогодні наших земляків, як того цвіту по всьому світу. Їх багато не лише в Чехії, а й в Італії, Іспанії, Португалії, Німеччині, Австрії та інших країнах Європи. Чимало з них зуміли там налагодити свій бізнес. Дехто зароблений капітал вкладає в облаштування власних осель у Верховині, дехто — у розвиток підприємництва вдома. Наприклад, той самий Іван Березнай у Стримбі розбудував невеличкий туристично-готельний комплекс, де тепер часто зупиняються і чеські гості.

Якби таких палких патріотів, котрі здатні з допомогою народної дипломатії налагодити ділові зв'язки наших міст і сіл з громадами інших держав, було хоч по одному в кожному районі, це сприяло б припливу іноземного капіталу в соціальну сферу, і верховинські села стали б ще кращими, а життя в них — заможнішим і цивілізованішим. Прикладом може бути Колочава Міжгірського району, що завдяки саме народній дипломатії її мешканців, які нині працюють за кордоном, і зусиллям місцевих керівників перетворилася на справжню музейну оазу, що приваблює як туристів з усього світу, так і дипломатів та чиновників з багатьох країн.

Роль народних дипломатів відіграють нині і багато депутатів обласної та місцевих рад, керівників громадських організацій, асоціацій та агенцій регіонального розвитку, благодійних фондів, налагоджуючи зв'язки з територіальними громадами та організаціями різних країн, залучаючи шляхом участі у програмах транскордонного співробітництва міжнародні інвестиції на реалізацію освітніх, культурних та соціальних проектів у містах і селах області. Варто лише назвати депутата обласної ради, нещодавно обраного до парламенту України по багатомандатному округу від Блоку Петра Порошенка Василя Брензовича. Саме з його ініціативи встановлено тісні зв'язки між органами самоврядування Закарпаття та областей Гевеш, Боршод-Абауй-Земплен та Саболч-Сатмар-Берег Угорщини. Завдяки його сприянню з 2012 року в області реалізується програма Східного партнерства за угодою між Закарпатською обласною радою та Міністерством закордонних справ Угорщини. За рахунок фінансової допомоги МЗС Угорщини територіальні громади 13 районів реалізували понад 70 проектів з енергозаощадження (що нині є надзвичайно важливо), ремонту та реконструкції установ соціальної сфери — вузів, шкіл, дошкільних установ, будинків культури та інших, забезпечення їх сучасним навчальним обладнанням та спортивним інвентарем на загальну суму понад 18 мільйонів гривень. У нинішньому році за цією програмою реалізується ще майже 30 таких проектів.

Іван ДІУС,
член Національної спілки журналістів України.
Ужгород.
Фото надане автором.

ПРОПОЗИЦІЯ

Окремі наші земляки працюють поважними дипломатами в європейських країнах і можуть активно сприяти встановленню взаємозв'язків між територіальними громадами, налагодженню їх взаємовигідного співробітництва, реалізації на Закарпатті транскордонних проектів. У цьому напрямі активно діє посол України в Словаччині Олег Гаваші, постійно інформуючи обласну раду та облдержадміністрацію про можливості програм партнерства та співробітництва, які пропонує країна його перебування. Утім так мали б робити всі дипломатичні представництва. Тоді і процес євроінтеграції України здійснився б значно скоріше.

Кілька років тому посол України у Швейцарській Конфедерації — наш земляк Юрій Дір теж запропонував Закарпатській ОДА сприяння в такій співпраці, організував візит делегації ОДА до швейцарського кантону Ааргау, уряд якого висловив зацікавленість у співробітництві з нашим регіоном. Але далі пропозиції розглянути можливість підписання угоди (меморандуму) про співробітництво між кантоном Ааргау та Закарпатською областю України справа не пішла. За цей час у керівництві посольства та облдержадміністрації відбулися кадрові зміни. А в нового керівництва до продовження справи руки ще не дійшли…

ФАКТ

Біографія Василя Самандрули — типова для закарпатців. Йому — 47 років. Народився і виріс у Стримбі. Тут закінчив початкову школу, потім Верхньоводянську десятирічку. Нині його фото красується на шкільному стенді серед односельців, що внесли вагомий вклад у розвиток села. Служив у армії. Закінчив юридичний факультет Ужгородського університету. Одружений, має двох дітей. В пошуках роботи поїхав до Чехії, де заснував невелику фірму з обслуговування лісового господарства. Проживає з сім'єю в Празі, де працює його дружина і вчиться у школі дочка. Однак своєю діяльністю більше пов'язаний з краєм Височина, де має багато друзів.

Будучи палким патріотом Закарпаття, ніколи не забуває про рідне село, батьківську хату, де проживають його старенька мати та сестра Ганна. Часто приїжджає до них не просто в гості, а й допомогти в облаштуванні обійстя. Навіть під час робочих чи офіційних візитів представників Височини, яких супроводжує як перекладач, старається навідатися до них.

Нині Василя Юрійовича добре знають і поважають не тільки керівники області, районів, а й багатьох населених пунктів. Адже пам'ятки україно-чеського партнерства у вигляді оновлених шкіл, дитячих садків, амбулаторій, закладів культури, до яких він за останні сім років доклав частку своїх зусиль, є у кожному районі Закарпаття. Нинішнього року до вже реалізованих 35 проектів долучиться ще понад десяток. Загалом з 2008 року край Височина інвестував у соціальну сферу Закарпаття 39 млн. 500 тис. чеських крон.

Водночас налагоджена співпраця між навчальними закладами, установами культури і охорони здоров'я. Здійснюються спільні культурно-освітні, туристичні та екологічні акції.

ФАКТ

Василь Самандрула може служити яскравим прикладом здійснення народної дипломатії у відносинах між Закарпаттям і Чеською Республікою. Адже він дав поштовх до встановлення на найвищому офіційному рівні міжрегіональних зв'язків не тільки з Краєм Височіна, а й Пардубіцьким краєм, і також між Закарпатською обласною радою та сенатом Чеської Республіки. Нині ми маємо також налагоджені зв'язки між містами Ужгород та Їглава, Мукачеве та Пельгржімов, найближчим часом передбачається встановлення партнерських відносин між містами Хуст і Ждяр-над-Сазавою та Чоп і Нове Место-на-Мораві.

За рахунок фінансової допомоги МЗС Угорщини територіальні громади 13 районів реалізували понад 70 проектів з енергозаощадження

Вишеградська група змінює формат

Зустріч Вишеградської групи, що відбулася у вихідні у Братиславі — з нагоди 25-ї річниці «оксамитової революції», перетворилася на маніфестацію солідарності з Україною. І справа не лише в запрошенні до словацької столиці глави нашої держави Петра Порошенка. В ході зустрічі Президента України з главами держав-учасниць Вишеградської групи: Польщі — Броніславом Коморовським, Словаччини — Андреєм Кіскою, Угорщини — Яношем Адером та Чехії — Мілошем Земаном сторони погодили новий постійно діючий формат співпраці «Вишеградська четвірка плюс один».

Йдеться не лише про зустрічі на найвищому рівні, а й про налагодження постійної взаємодії представників четвірки і України на різних рівнях. З цією ідеєю виступив Петро Порошенко, а четверо його візаві одностайно її підтримали. Предметом обговорення президентів було також питання мирного врегулювання ситуації на сході нашої держави. Янош Адер подякував Петру Порошенку за те, що він «робить задля мирного вирішення», натомість М. Земан заявив, що «вірить у те, що П. Порошенко увійде в історію як президент миру».

Президент України Петро Порошенко** (праворуч) **з главами країн Вишеградської четвірки:** (зліва направо) **Президент Чехії Мілош Земан, Президент Польщі Броніслав Коморовський, Президент Словаччини Андрей Кіска, Президент Угорщини Янош Адер.

Лідери не обійшли увагою питання санкцій стосовно Кремля, винесені на порядок денний учорашньої засідання Ради міністрів ЄС із закордонних справ, що відбувалася у Брюсселі (на момент верстки номера результати цього засідання ще не були відомі. — **Ред.**). У цьому контексті Я. Адер запевнив, що від самого початку запровадження обмежень проти РФ «Угорщина виконувала всі рішення, і так буде й надалі». Йому вторив і словацький президент, який відзначив, що «санкції необхідні тоді, коли не діє діалог».

У свою чергу глава нашої держави не приховував «задоволення стилістикою розмови», що, за його словами, проходила в ключі обговорення конкретної підтримки, якої потребує Україна. «Всі країни засвідчили, що маємо справу з агресією. Ми повинні продемонструвати єдність усієї Європи і солідарність з Україною у питаннях безпеки та економіки. І я побачив цю солідарність і підтримку в Братиславі», — резюмував Петро Порошенко, дякуючи своїм візаві за «тверду і чітку позицію».

До речі, в Братиславі Петро Порошенко провів також низку двосторонніх зустрічей. Зокрема, з Б. Коморовським домовлено про спільну поїздку до Кишинева 20 листопада, де «підтримуватимуть процес євроінтеграції Молдови».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.
Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

ПЕРЕВАГИ АСОЦІАЦІЇ З ЄС

Угодою про асоціацію між ЄС та Україною передбачено постійний політичний діалог та співпрацю задля зміцнення в Україні поваги до демократичних принципів, верховенства права й належного врядування, прав людини і фундаментальних свобод, проведення внутрішніх політичних та інституційних реформ. Отож після успішної реалізація УА Україні будуть притаманними такі риси:

- *метою діяльності держави є реалізація прав людини, створення найсприятливіших умов для розвитку й самореалізації усіх громадян та гарантування їхньої безпеки;*
- *політичні партії керуються засадами внутрішньої демократії та фінансуються прозоро, послідовно дотримуються визначеної ними політичної стратегії, а, потрапивши до парламенту чи місцевих рад, працюють над виконанням задекларованих політичних програм;*
- *парламент та інші виборчі органи формуються за чесною виборчою системою і відображають інтереси всього народу;*
- *державна політика провадиться відкрито, з урахуванням думки зацікавлених суспільних груп;*
- *неефективна державна політика передбачає відставку відповідальних за неї посадовців;*
- *влада децентралізована й прозора, ефективно організована для розвитку країни, а не особистого збагачення тих, хто в ній працює.*

Бліцкриг румунської опозиції

У неділю в Румунії за рекордної активності населення (62,4 відсотка) відбувся другий тур президентських виборів, до якого вийшли прем'єр-міністр Віктор Понта та мер міста Сібіу Клаус Йоханніс. Всупереч усім прогнозам, вранці в понеділок стало зрозуміло, що новим президентом стане лідер опозиційних націонал-лібералів Клаус Йоханніс. Він одержав 55,79 відсотка голосів виборців, а прем'єра Віктора Понту, якому передвіщали перемогу, підтримали лише 44,2 відсотка румунів.

Прем'єр уже визнав свою поразку і привітав суперника. Втім, іти з політики він поки що теж не збирається. «У мене немає жодних підстав для залишення своєї нинішньої посади», — коротко заявив глава уряду.

Румунські політологи поразку прем'єра в другому турі виборів поки що пояснюють тільки високою явкою виборців. Усі опитування громадської думки, проведені напередодні повторного голосування, віддавали перемогу Понті з великою перевагою. Але націонал-ліберальна опозиція за два тижні змогла переконати жителів великих міст у тому, що програма мера Сібіу корисніша для Румунії.

Олександр БІЛИК.

Міжнародна маргіналізація Путіна

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Напевно, цей факт і виявився для Путіна найобразливішим і найпринизливішим. Адже в Росії (за допомогою ручної соціології) його рейтинги зашкалюють, а колеги, лідери розвинених країн світу, посміли грубіянити, відвертати обличчя, оголосили бойкот, не подавали агресорові руку. По суті, Путін у Брісбені виявився справжнім ізгоєм, президентом, з яким ніхто не бажав вітатися. Чого тільки варті слова прем'єр-міністра Канади Стівена Харпера, звернені до Путіна: «Забирайтеся з України!».

Показове «шмагання» Путіна найкраще ілюструє світлина, на якій — усі члени саміту. На відміну від попередньої зустрічі «двадцятки», де Путін стояв поруч із хазяїном саміту в центрі під час спільного фотографування, у Брісбені його поставили із самого краю **(на знімку)**. Фото нагадує картину радянського художника Федора Решетникова «Знову двійка».

Навіть на ланчі за стіл Путіна ніхто не побажав присісти. А коли російський президент прилетів на саміт, його зустрічав помічник міністра оборони, тоді як президента США Барака Обаму та голову КНР Сі Цзіньпіна — сам генерал-губернатор Австралії. Звісно, це страшна образа для людини, «без якої немає і не може бути Росії». І це після того, як верховний головнокомандувач збройних сил РФ наказав до берегів Австралії пригнати армаду військових кораблів на чолі з ракетоносним крейсером «Варяг».

Тиск президентів «двадцятки» на Путіна має лише одну причину — це російська зовнішня політика в Україні, анексія Криму, розв'язана Росією у Донецькій і Луганській областях війна проти суверенної держави, знищення російськими найманцями малайзійського літака з пасажирами на борту. Справді, українська криза стала головною темою саміту «двадцятки» у Брісбені. Президент США небезпеку Росії поставив вище за епідемію лихоманки Ебола. Канцлер Німеччини Ангела Меркель протягом двох годин «тет-а-тет» пояснювала Путіну, «що навіть у джунглях є правила життя», «що часи Гітлера, Сталіна давно на цвинтарі» й ще щось на кшталт: «не можна плювати проти вітру», а головне — «не можна реанімувати колишню велич, не піддаючи себе ризику стати її жертвою».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.
Фото Xinhua/Укрінформ.

АКТУАЛЬНО

«Містралі». В які ігри грає Франція?

Яке рішення стосовно військових авіаносців типу «Містраль» ухвалить Франція? Продасть вона чи ні цю найсучаснішу потужну зброю російському агресору? Суперечлива інформація надходить з усіх боків, і нині важко сказати, чим закінчиться ця історія, що розпочалася у червні 2011 року.

14 листопада тривожна новина сколихнула інтернет-простір: на офіційному сайті французького військово-морського трафіку авіаносець «Владивосток» змінив свій реєстраційний номер з французького на російський. Після численних телефонних дзвінків у різні інстанції отримуємо таку відповідь: зміна номерів — це просто тест, і в другій половині дня все повинно повернутися «на круги своя». Ця заспокійлива, на перший погляд, відповідь має, при подальшому обмірковуванні, смак певної недоговореності. Адже у Франції процедура зміни реєстраційних номерів на військових суднах суворо регламентується і вимагає документів для її здійснення. Занадто складно для простого тесту...

Нагадаємо, що наприкінці жовтня віце-прем'єр РФ Дмитро Рогозін похвалився у своєму Твіттері, що отримав запрошення на 14 листопада прибути до Сан-Назера, щоб узяти участь у процедурі передачі «Владивостока» Росії. Тоді французька сторона одразу відреагувала на слова Рогозіна, заперечуючи передачу першого авіаносця, а за кілька днів головного менеджера проекту Іва Дестефані, відповідального за «Містралі», було звільнено. Помилка чи непередбачений витік інформації? Питання залишається відкритим. Особливо враховуючи, що планована для передачі дата дивним чином збіглася з датою «тесту» зі зміни номерів.

Нині на верфі в Сан-Назері не спостерігають будь-яких змін у темпі будівництва авіаносців. Все, здається, йде за планом, і офіційні заяви про затримання постачання «Містралів» ніяк не впливають на графік роботи.

У свою чергу Росія продовжує тиск на Францію, аби нарешті отримати довгоочікувані «Містралі»: знову ж таки 14 листопада (російське пресагентство РІА «Новости», з посиланням на таємничого російського високопосадовця) оголосила ультиматум. «До кінця листопада Франція має доставити Росії перший авіаносець типу «Містраль», в іншому випадку Москва буде змушена висунути значні фінансові претензії французькій стороні».

«Пан Путін хоче оголошувати ультиматуми не тільки Києву і всій Україні, а й Франції!» — обурився на цю заяву в прямому ефірі радіостанції Europe 1 перший секретар французької Соціалістичної партії Жан-Крістоф Камбаделіс. Часопис Le Nouvel Observateur цитує одного з французьких високопосадовців, який зізнається, що контракт на «Містралі», успадкований Олландом від попередньої влади, є справжнім тягарем, котрого президент не знає, як позбутися. А газета Les Echos вважає рішення щодо передачі «Містралів» (хоч би яке воно було) найважчим за всі роки його президентства. І, насправді, продаж авіаносців серйозно вдарить по репутації Франції, що зазнає величезного тиску з боку країн Європи та НАТО. З другого боку, Франція не може знайти інших покупців для авіаносців, оскільки їх було адаптовано до російських потреб, не кажучи про юридичні проблеми.

Анна ЧЕСАНОВСЬКА-ЖАЯР.
Париж.

Прем'єр-міністр Норвегії Ерн Солберг сьогодні у Києві обговорюватиме надання фінансової допомоги Україні **(Укрінформ)**

Долар потягнув за собою бензин і продукти

БАЛАНС ТИЖНЯ

Минулого тижня в економіці країни обійшлося без особливих політичних сюрпризів. Арсеній Яценюк озвучив кандидатів на посади міністрів нового уряду. Петро Порошенко з робочим візитом відвідав Словаччину. Їздив на 25-ту річницю Оксамитової революції. Повідомляють, що це стало гарною нагодою обговорити питання реверсу газу. Тож нічого надзвичайного. Все плавно й очікувано. Ані несподіваних заяв, ані гучних відставок.

А народ, схоже, уже звик жити в нових економічних реаліях. Змирився з курсом долара, який через кризу вже не один місяць скаче, як березневий заєць. Не був виключенням і минулий тиждень. Спочатку Нацбанк опустив офіційний курс гривні до 14,8 грн. за долар, а потім до 15,7 грн. Так глибоко українські гроші ще не падали. Одними з перших обвал на валютному ринку помітили автомобілісти. Скачки цін на заправках теж виявилися рекордними — з середи на четвер літр 92-го бензину, приміром, подорожчав на 1 гривню 30 копійок.

У цьому валютному хаосі Нацбанк тільки й спромігся, що закликати населення не панікувати, стежити за курсовими котируваннями винятково на офіційному сайті НБУ. Важливішою дією Національного банку в цих умовах можна вважати хіба що пропозицію обговорити й затвердити кодекс валютних дилерів. У головній фінансовій установі країни саме тепер, коли гривню так хитає, вважають актуальним заборонити «проведення угод на міжбанківському валютному ринку в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння».

Що буде з курсом надалі, банкіри й самі точно не знають. Дедалі більше песимістів, які припускають до нового року 19—20 гривень за долар. Кількість оптимістів, які прогнозують повернення української валюти в діапазон до 14 гривень, значно зменшилася.

Ефект від подорожчання долара минулого тижня не можна було не помітити на полицях супермаркетів. Підскочила вартість продуктів, насамперед імпортних, які посередники купують за валюту. Якщо банани торік в цей час коштували 10—11 гривень за кіло, то нині — 18—19. А філе лосося замість 90—100 гривень за кілограм тепер стає у 180—190. Одне тішить: через те, що імпортні харчі дорожчають, то й попит на них зменшується, а це — карт-бланш вітчизняним продуктам. На щастя, картопля майже удвічі дешевша — три-чотири гривні за кіло замість п'яти-семи торік. Прийнятні за ціною й інші інгредієнти борщового набору.

З інших фінансових новин варто відзначити підвищення Нацбанком облікової ставки з 12,5% до 14%. Нагадаємо, що під такий відсоток центральний банк надає позики комерційним банкам. А ті, у свою чергу, роздають кредити клієнтам. Логічно, що такий крок автоматично потягне вгору вартість кредиту.

Ще дві звістки, які змушують замислитися про майбутні економічні перспективи країни.

Перша, як не сумно, обсяг іноземних інвестицій за дев'ять місяців скоротився на 15% — до 48,5 мільярда доларів.

Друга — сальдо зовнішньої торгівлі за цей само час було позитивним і становило 803 мільйони доларів. Але, якщо розібратися, ця новина не така вже й оптимістична, як здається на перший погляд. Позитивна цифра вимальовувалася за рахунок істотного скорочення імпорту. З РФ, приміром, на 36%. Щойно почнемо закачувати на зиму російський природний газ — показник піде в мінус. Міністр енергетики Юрій Продан уже заявив, що до кінця року «Нафтогаз» за необхідності закупить у «Газпрому» 1,5 мільярда кубометрів блакитного палива й здійснить передоплату за нього вже до кінця листопада. Ще 1 млрд. кубів, наймовірніше, доведеться купувати в першому кварталі, щоб комфортно пережити опалювальний сезон.

Активне обговорення викликав минулого тижня імпорт Україною мільйона тонн вугілля з Південно-Африканської Республіки. Генпрокуратура раптом вирішила перевірити умови поставок. Розгляд викликав реакцію, яка дала змогу зацікавленим структурам перерозподілити імпортні потоки. Паливо з Африки більше не завозитимуть. Замість нього Державна енергогенеруюча компанія «Центренерго» уже до кінця року планує імпортувати 509 тисяч тонн російського по 80 доларів за тонну. Африканське коштувало 86 доларів з доставкою в Одеський порт. Тобто ціна вугілля, яке ми купуватимемо в країні-агресора, прийнятна. Етична сторона поки що відступає на задній план.

Галина КВІТКА.

ФОТОФАКТ

У Києві, під стінами Національного банку України відбувся мітинг «Банківський бунт — повстання рабів», учасники якого вимагали стабілізації курсу гривні та забезпечення захисту інтересів позичальників і вкладників фінустанов.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Хто компрометує директора школи?

КОНФЛІКТ

У селі Пеньківка Літинського району на Вінниччині хтось жорстоко компрометує директора місцевої школи: компакт-диски із зображенням голої жінки, схожої на директора, підкидають учням.

Директор звернулася із заявою до начальника обласної міліції Ігоря Моринця з проханням встановити, хто поширює у школі ці фотознімки, і дати належну оцінку таким ганебним діям.

— Я знайшла диск у своєму портфелі, — розповіла кореспонденту «Голосу України» одна із старшокласниць. — Перед тим у нас була перерва. Коли повернулася до класу і почала діставати підручник, побачила, що у конвертику лежить диск. Вдома подивилася на комп'ютері і подумала, які ж жорстокі дорослі, якщо таке підкидають дітям.

Старшокласниця каже, що розповіла про диск мамі. Та зателефонувала директору і розповіла про все. За словами учениці, в одного з її однокласників такий само диск лежав на парті. Він його теж знайшов після того, як повернулися у клас після перерви.

Голова батьківського комітету школи Світлана Кобильська під час розмови повідомила, що їй телефонували батьки учнів і розповідали про такі само записи на дисках, які вони знайшли у поштових скриньках.

— Якщо у такий спосіб хтось збирається скомпрометувати нашого директора, щоб її звільнили з посади, то це їм не вдасться, — каже голова батьківського комітету. — Дехто з батьків уже підходив до мене і заявляв, що готовий захищати керівника школи і в районі, і в області.

КОМЕНТАР

Керівник відділу зв'язків з громадськістю і ЗМІ обласної міліції Анна Олійник:

— За заявою директора школи проводять перевірку наведених фактів. Слідчі уже вилучили й проаналізували диски з компрометуючими матеріалами, зібрали свідчення у деяких учнів і вчителів. Досі таких кричущих випадків, як у Пеньківці, у школах області не було. Принаймні, за час моєї роботи не пригадую таких жорстоких методів компрометації жінки-посадовця у системі освіти.

Полюбуйтеся «принадами» біолога

В анонімних листах, які поширюють разом з дисками (один з таких надійшов на адресу обкому профспілки працівників освіти), пропонують (цитуємо) «полюбуватися принадами директорки». Автор стверджує, що ці фото директор сама виставила в Інтернеті, мовляв, звідти їх і скачали. Щоправда, навіть досвідчені комп'ютерники, на наше прохання, не знайшли таких фотографій у жодній із соцмереж. «Чи має вона після цього моральне право працювати у школі? — запитує анонімний автор. — За таке треба негайно звільняти з роботи».

Анонімний автор пише, що директора треба покарати ще й за інші порушення. Деякі зі звинувачень не витримують жодної критики, у чому переконався й кореспондент «Голосу України».

Б'є дітей?

У листі сказано, що директор простягає руки до дітей. Коли запитав про це в учнів на шкільному подвір'ї, вони здивовано подивилися на мене. «Якби мене хтось з учителів ударив, тато б прийшов у школу і викинув його через вікно», — сказав один з бойових хлопчиків.

Територія школи доглянута, всюди квіти, навколо — акуратна огорожа. Всередині приміщення чисто, підлога пофарбована, вікна вимиті.

— Під час підготовки школи до навчального року директор сама тримала у руках щітку, білила, фарбувала, — каже вчитель Микола Голуб. — А ми, зрозуміло, робили те само разом з нею. Загляньте в їдальню — як там чисто. Батьки задоволені, що діти мають повноцінне харчування. Не бутерброди й чай, як у деяких школах. У нас готують комплексні обіди. Це все директор організувала. Початкові класи годують безплатно. Не платять за харчування діти-сироти. Для інших вартість комплексного обіду становить у середньому п'ять гривень. Спортзал відремонтували. Нині закінчуємо роботи в актовому залі. Не подумайте, що так було завжди. Це все при новому директорі. А починала вона з ремонту системи опалення, бо були проблеми. Навіть лампочки не скрізь світилися.

Підозрюваних назвала міліції

Директором школи жінка працює два роки. До того вчителювала, викладала біологію. Проживала разом з матір'ю. На жаль, її вже немає серед живих. Залишилася сама. Вона місцева. Тому її знають у селі. Каже, може тільки підозрювати, хто саме підмочив її репутацію. За посаду жінка не тримається. Дехто з колег, схоже, бачив себе на її місці. Можливо, так «віддячує». Звикла, щоб у всьому був порядок. Декому це не подобається.

— Я не можу називати тих, кого підозрюю, — каже директор. — Хоча слідчим повідомила їхні прізвища. А вони нехай перевіряють. Один швиденько ліг у лікарню, тому в нього поки що не можуть взяти свідчення. Йдеться не тільки про мою честь і гідність. Хтось втягує в свої інтриги учнів, а це неприпустимо, за таке мають відповісти.

— Якщо диски підкидають учням у класах, значить, це робить хтось зі своїх, — припускає голова батьківського комітету школи Світлана Кобильська. — Бо якби чужий зайшов у приміщення, його б помітили, запитали, що він тут робить, до кого прийшов. Це ще один привід до роздумів про моральний клімат у школі.

Той, хто це зробив, — мерзотник!

Керівник відділу освіти Літинського району Тетяна Гордійчук повідомила, що їй відомо про факт поширення компромату на директора у Пеньківці. Щоправда, уточнила, що фотографій не бачила.

— Той, хто їх поширює серед дітей, — мерзотник, — каже Тетяна Гордійчук. — Ситуація вкрай неприємна, бо втягують у неї дітей.

За словами співрозмовниці, моральний клімат у вчительському колективі непростий, тому що частина працівників продовжують шкодувати за колишнім директором. Хоча нинішній керівник до звільнення свого попередника не має жодного відношення. Того звільнили, бо мав пенсійний вік.

— До нинішнього директора школи у мене немає жодних претензій, — продовжує керівник відділу освіти району. — Вона працює нещодавно, але її старання, її роботу видно, як кажуть, неозброєним оком. А ось щодо поліпшення морального клімату в колективі... Маємо разом подбати про те, як згуртувати вчителів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Обсяг іноземних інвестицій за дев'ять місяців скоротився на 15% — до 48,5 мільярда доларів

Кляузи цесаревича Рудольфа

На прикарпатській Верховинщині — новий туристичний маршрут «Цесаревича Рудольфа».

Працівники відділу рекреації та пропаганди екологічної освіти Національного природного парку «Верховинський» провели обстеження еколого-пізнавальних туристичних маршрутів на території Перкалабського та Прикордонного природоохоронних науково-дослідних відділень. Під час експедиції встановлено інформаційні знаки та завершено маркування стежок кронпринца австрійського. Також упорядковано території навколо кляузи-гаті (кляуза — штучно створена річкова загата для накопичення води, яку спускали в певний час разом зі зрубаними стовбурами дерев. Так колоди з високогір'я рухалися за течією до низинних місцин, де їх гуцули виловлювали за допомогою спеціальних решіток, в'язали у плоти, так звані дараби, і сплавляли далі. — **Авт**.).

Туристична дорога розпочинається в урочищі Перкалаб. Через 30 хвилин мандрівки вздовж гірської річки натрапляємо на залишки кляузигаті **(на знімку)**, побудованої цесаревичем Рудольфом ще 1878 року. Об'єм водосховища тоді становив 180 тис. м^3. Збудовані у верхів'ях річок кляузи відігравали важливу роль. Без них сплав лісу був практично неможливим, бо русла часто перетинали скелясті виступи та нагромадження валунів. Отож у верхніх частинах річок Білий і Чорний Черемош були збудовані каскади великих водоймищ із водним запасом, достатнім для підняття рівня під час сплаву дараб на 1-1,5 метра. Власне, цим водяним валом і сплавляли дараби.

Далі за маршрутом — мінеральне сірководневе джерело, розвідане геологами 1968 року. Глибина свердловини 60 метрів. Джерело має надзвичайно цілющі лікувальні властивості, обабіч нього можна влаштувати короткий відпочинок.

Наступна зупинка — полонина «Прелучний», де гуцули випасають маржину. Тут можна не тільки скуштувати молочні продукти, а й побачити, як їх виготовляють.

Свого часу галичани нерідко обабіч ікон вивішували на стінах портрети Шевченка та цісаря.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото надане працівниками Національного природного парку «Верховинський».

ДОВІДКОВО

Австро-Угорщина — імперія, очолювана династією Габсбургів, що існувала в Центральній Європі з 1867-го по 1918 рік. Нею правили лише два цісарі (королі-імператори): Франц Йосиф I (1867—1916) і Карл I (1916—1918). Галичина була одним з імперських королівств. Єдиний син і нащадок Франца Йосифа кронпринц Рудольф відвідав Галичину 1887 року. Цесаревич став ініціатором створення монументальної багатотомної етнографічної праці «Австро-Угорська монархія в описах та зображеннях», де є інформація про всі провінції Австро-Угорської імперії, зокрема, й про Королівство Галіції. З-поміж усіх колонізаторів Галичини Австрійська корона і досі вважається найбільш лояльною до місцевих мешканців, принаймні, за часів її правління не притлумлювали все українське. Крім того, влада намагалася підняти рівень аграрної культури на цих територіях, підтримувала розвиток ремесла і торгівлі, впровадила нову систему управління містами. 1848-го на західноукраїнських землях було скасовано панщину і пожвавилось політичне життя. У тому ж році у Львові створено першу українську політичну організацію — Головну руську раду. Її емблемою став герб галицько-волинських князів — золотий лев на блакитному щиті, а жовто-блакитний прапор був затверджений як національний стяг українського народу.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...меліоративні канали відновлять

Маневицьке районне управління водного господарства розпочало очищення внутрішньогосподарських каналів Городоцької сільської ради. Кошти на ці роботи (майже 50 тисяч гривень) виділили з районного бюджету. Заплановано очистити від замулення понад 1,3 кілометра каналів.

Окрім цього, сільська рада прийняла рішення виділити 15 тисяч гривень, що дасть змогу привести до належного стану ще 0,6 кілометра штучних водойм.

Проведені роботи дозволять відвести надлишкові води із північної околиці села Городок та запобігти підтопленню понад 90 гектарів сільгоспугідь осушувальної системи.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

...мати виявилася далеко не героїнею

Мешканка Прикарпаття витрачала дитячі гроші не за призначенням. Про жахливі умови проживання 10 неповнолітніх дітей сигналізували односельці жінки з Тисменицького району. Начальник сектору кримінальної міліції у справах дітей УМВС області підполковник міліції Алла Лемчак розповіла, що працівники підрозділу застали в приватній оселі неймовірний бруд, в якому неможливо уявити проживання дітей, найменшому з яких лише чотири роки. Крім того, правоохоронці не знайшли практично ніякої їжі. Як з'ясувалося, жінка, якій два роки тому було присвоєно почесне звання «Мати-героїня» і яка за цей час отримала від держави до 400 тис. грн. допомоги, має пристрасть до алкоголю і дітьми практично не займалася. Стосовно горематері розпочато кримінальне провадження, **проінформували у прес-службі УМВС області.**

Вл. інф.

У Криму до квітня 2015 року встановили обмеження на постачання за межі півострова продуктів. Зокрема, забороняється вивезення понад 20 кг борошна й цукру, понад 2 кг різного м'яса і ковбасних виробів, більш як 60 курячих яєць, 5 л рослинної олії, шести банок рибних і м'ясних консервів. Також забороняється вивозити понад 3 кг молока, молочної продукції й сухого молока. Макаронних виробів і круп дозволено вивозити по 5 кг, пшениці — 50 кг — *«АПК-Інформ»*

Самі виростили — самі й з'їли?

Голодними не будемо, але й багато не заробимо

ТЕНДЕНЦІЇ

Попри всі труднощі нинішній рік для аграріїв Хмельниччини виявився вдалим. На початок листопада у сільгосппідприємствах краю індекс валової продукції порівняно з минулим роком становив майже 129 відсотків. Зерна, цукрових буряків, олійних культур вирощено більше. Це стосується й картоплі та плодоовочевої продукції. Виробництво молока, м'яса, яєць теж зросло. Здавалося б, такі запаси харчів хмельничанам самотужки не здолати. Отож мова мала би йти про активне розширення ринків збуту, в тому числі й закордонних. А там, де успішна торгівля — фінансове процвітання виробників. Але насправді все не так.

Прибутки залежать від гектарів, а не від врожайності

Зернові жнива ще й досі не завершені. На полях залишається майже третина від засіяних площ кукурудзи. Це майже 75 тисяч гектарів. Однак таке запізнення не викликає жодного занепокоєння. Адже практика, коли качаниста допізна залишається у полі, останніми роками стала традиційною. Саме так при допомозі сонця і приморозків власники намагаються зменшити вологу зерна, щоб менше витрачати на його сушку. Та й вартість «зберігання» у качані не порівняти з тією, що доводиться платити на зерносховищах та елеваторах. Звичайно, зимові жнива трохи знижують врожайність, але у загальному підсумку аграрії все ж виграють. Тим більше, що середня врожайність — близько 87 центнерів з гектара, а торік — лише 72. Тож є всі надії, що до загального валу зернових додасться ще майже двісті тисяч тонн. Але вже тепер загальний намолот зернових наблизився до торішньої позначки у три мільйони тонн. Тож всі підрахунки свідчать: засіки краю заповнені щедро.

Усе це збіжжя мало би перетворитись для виробників у чималі грошові надходження. А дехто, з огляду на те, що країна готова завойовувати ринки об'єднаної Європи, уже подумував і про валюту. Та з цим виявилось не все так оптимістично, як хотілося б.

У середньому за кукурудзу пропонують нині півтори тисячі гривень за тонну. За різкого зростання цін практично на всі складові виробництва цього вже малувато, щоб перекрити витрати. І навіть високі врожаї не допомагають.

Щоб проілюструвати це, спробуймо провести невеликі підрахунки на прикладі Теофіпольського району, де цьогоріч найвища врожайність качанистої — до 90 центнерів з гектара. При згаданій цілі кожен гектар має дати 13,5 тисячі гривень. А затрати при інтенсивних технологіях, а тільки такі можуть дати максимальну врожайність, добігають до десяти тисяч з гектара. Отож виробнику залишається трохи більше трьох тисяч гривень.

На перший погляд, не так вже й погано. Але нагадаймо, що мова йшла про найвищу врожайність в області. Отож решта орендарів матиме значно менше. Крім того, у виграші опиниться той, хто обробляє максимальні площі у кілька десятків тисяч гектарів. Для середнього, а тим більше дрібного виробника, такі заробітки не дають можливості успішно розвиватись далі.

Для розвитку торгівля — велика сила

Можливо, ставку потрібно робити на пшеницю? Адже ми твердо впевнені, що саме вона може стати основним джерелом грошових надходжень як для кожного виробника, так і для країни загалом.

Тут ситуація така. Вал пшениці на Хмельниччині — майже мільйон тонн. При цьому практично дві третини визначається як продовольче зерно другого та третього класу, тобто має найвищу ціну. Але, як сказав заступник голови ОДА з аграрних питань Володимир Кальніченко, майже 200 тисяч тонн із цієї частки господарства спрямовували на оплату паїв за оренду землі. Тож в результаті залишилось близько 400 тисяч тонн.

Четверта частина цього запасу піде на борошно, хлібобулочні вироби і потреби харчової промисловості краю. Тобто це подоляни з'їдять самі. Отож для реалізації за межі області є 300 тисяч тонн продовольчого зерна.

Багато це чи мало? Як подивитись. Якщо в масштабах кількох окремо взятих господарств, то не так вже й погано. А якщо в масштабах держави, котра не просто позиціонує себе аграрною, а ще й розглядає зерно як основу своїх експортних поставок? Виходить, не так вже й багато.

Зрозуміло, що Хмельниччина, навіть при дуже високих цьогорічних показниках врожайності, не є визначальною в оцінці ситуації по державі. Адже низка інших областей можуть похвалитися значно вищими валовими здобутками. Однак наразі мова про те, щоб місцеві виробництва могли максимально наповнювати місцеві бюджети і сприяти розвиткові місцевих громад. А щоб добре заробляти, потрібно успішно продавати. Та, виявляється, наші пропозиції не такі вже й спокусливі.

Володимир Кальніченко відверто каже: «Як один із головних експортних продуктів наразі розглядається зерно кукурудзи. Та й те беруть не так для харчової промисловості чи навіть як фураж, а для виробництва біопалива. Тобто фактично мова йде про експорт дешевої сировини, але аж ніяк не висококякісних продуктів харчування».

Заради справедливості варто зазначити, що у липні під час розпалу жнив з області було експортовано за кордон 53 тисячі тонн зернових. В основному відправляли кукурудзу, сою, солодовий ячмінь, пшоно, просо, гречку, вику. Загалом обсяг експортних операцій зерна сягнув понад 190 мільйонів гривень. Та водночас бізнесмени Хмельниччини імпортували зернових більш як на двадцять мільйонів гривень. Купували кукурудзу та ячмінь.

Зрозуміло, що за сезонними поставками важко судити про загальний стан справ. І все ж цифри свідчать, що тільки окремим продуктам вдається пробитись на чужі ринки.

Так, за даними митної служби, подільські виробники у жовтні експортували здебільшого дари лісів та садів, поставляючи на ринки Чехії, Польщі, Швеції, Франції та Литви чорницю та ожину. Серед харчового експорту були молочна продукція, яйця, мед та газовані напої. Але не пшениця, кукурудза чи цукор. Загалом було продано понад три тисячі тонн харчів.

На підприємствах тішаться, що їм вдалося таки прорватись на чужі торговельні прилавки. Але цього вкрай мало. Бо ця продукція є лише малою часткою на фоні того, що виробляє аграрний сектор. І ще меншою від того, що міг би виробляти.

Гори цукру самим не здолати

Цукор завжди був і залишається однією з вагомих складових сільгоспвиробництва краю. Але вже котрий рік поспіль цінові стрибки на солодку продукцію змушують говорити про проблеми галузі. Нинішній сезон мав би стати по-справжньому переможним. Якщо торік буряк сіяли на 27 тисячах гектарів, тепер «солодкі» площі розширилися практично удвічі. Та й врожайність більша — майже 520 центнерів з гектара. Отож загальне виробництво буряку для промислової переробки істотно зросло.

Оскільки переробляти його почали набагато раніше від звичних термінів, то на початок листопада вже було вироблено 170 тисяч тонн цукру. До завершення сезону цукровари сподіваються отримати ще близько двадцяти тисяч тонн.

Але й це ще не все. Потенційно область могла би суттєво наростити ці обсяги. Наразі працює п'ять переробних заводів. Але при певних капіталовкладеннях могли б відновити свою роботу ще три. Але інвестори і власники поки що не поспішають вкладати в них кошти. Головна причина — проблеми зі збутом цукру.

Дев'яносто тисяч тонн — це той максимум, що може бути спожитий областю. А цьогорічне виробництво перевищуватиме цю цифру вдвічі. Якщо врахувати, що з року в рік залишаються старі запаси, стає зрозумілим, що проблеми на внутрішньому ринку справді існують. Через це цукровари і намагаються зварити білих кристалів не більше, ніж можемо з'їсти самі. Як не приглядайся до переліку експортованих областю продуктів, там важко знайти саме цей.

Отож повертаємось все до тієї ж проблеми: куди подіти вироблене, якщо його не вдається реалізувати поза межами Хмельниччини.

Добрі господарі завжди тішаться тим, що у них все вродило на городі, і мають добрий запас на зиму. Значить, ніхто голодним не буде. Але при цьому в кожній родині ще й думають: як заробити копійчину. Бо одним хлібом насущним важко утримувати родину. Аграрна галузь теж працює так, щоб заповнити внутрішній ринок. А от успішно торгувати за її межами поки що вдається лише одиницям.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

ЦИФРА

На початок листопада у сільськогосподарських підприємствах області, а також на підприємствах, які зберігають та переробляють зернові та олійні культури, було понад мільйон тонн зерна. Це на третину більше проти минулого року.

ПІДСУМКИ

Індивідуальні господарства не відставали від агрохолдингів

Останні жнивні роботи, пов'язані зі збиранням кукурудзи, в області ще тривають. Однак Хмельниччина вже прозвітувала про те, що зібрала 3,1 мільйона тонн збіжжя. Це високий показник для краю. Зернові та зернобобові культури скошено й обмолочено на 450 тисячах гектарів. При цьому в сільськогосподарських підприємствах отримано 85 відсотків загального обсягу зерна. Найбільше його намолочено в господарствах Старокостянтинівського, Ізяславського, Волочиського, Красилівського та Кам'янець-Подільського районів, де загальний вал становить від 155 до майже 200 тисяч тонн.

Порадував і соняшник, якого отримали 93 тисячі тонн. Завдяки зростанню врожайності на 24 відсотки, вал цієї олійної культури порівняно з минулим роком збільшився на 15 відсотків. Ще вагомішим став урожай озимого та ярого ріпаку. Збирали в середньому по 34 центнери з гектара, намолотили 218 тисяч тонн. Обидва показники майже на двадцять відсотків перевищили торішні.

Не підвела й городина. Картоплі накопано півтора мільйона тонн. Хоча площі до збирання були навіть трохи менші від минулорічних, проте вища врожайність допомогла досягнути вищого валу. Щоправда, овочам не вдалось наздогнати минулорічні дані, бо вродили вони трохи гірше. Втім, на загальній ситуації це практично не позначилось.

Так само не вдалось отримати максимальних результатів і тим, хто цього сезону займався ягідництвом. Плодоягідної продукції в області виробили 148 тисяч тонн — на десять відсотків менше, ніж торік.

Від потужних сільськогосподарських підприємств не відставали і селяни, які трудились у своїх господарствах. Вирощені ними зернові становлять шосту частину від загального обсягу. А у збиранні картоплі, овочів, плодів та ягід їм немає рівних — у домашніх господарствах виробляється від 94 до 96 відсотків.

Уже тепер у всіх господарствах закладена добра основа і під майбутній урожай. Озимі на зерно і зелений корм посіяно на 313 тисячах гектарів. Посівний клин порівняно з минулим роком збільшився на тринадцять відсотків.

— Незважаючи на неспокійну ситуацію в країні, аграрії Хмельниччини виростили високі врожаї зернових, кукурудзи та цукрових буряків. Є всі передумови, щоб зібрати найбільший за останні десятиліття врожай зерна, — каже голова обласної ради Іван Гончар. — Навіть при надзвичайно складному фінансовому становищі селяни зуміли зібратися з силами, досягти вагомих показників у роботі, а при цьому ще й постійно допомагати армії, яка у важких умовах захищає цілісність і незалежність країни.

В Олександрії навчають фермерства

РЕАЛІЇ

— Поставте нам завдання і ми підготуємо для вас кваліфікованих робітників, — звернувся до керівників агроформувань директор Рівненського обласного центру зайнятості Іван Ткачук під час семінару-презентації можливостей служби зайнятості у навчанні сучасних спеціальностей для сільськогосподарської галузі.

Семінар-презентація «Можливості державної служби зайнятості щодо забезпечення потреби роботодавців агропромислового комплексу Рівненщини у кваліфікованих працівниках» відбувся на базі навчального відділення Рівненського центру професійно-технічної освіти державної служби зайнятості, що у селі Олександрія Рівненського району. У ньому взяли участь керівники сільгосппідприємств та управлінь агропромислового розвитку райдержадміністрацій.

Потенційних роботодавців ознайомили з матеріально-технічною базою відділення, яке спеціалізується на підготовці робітників для сільського господарства. Гості зацікавлено оглянули навчальні аудиторії, майстерні, лабораторії, побували у навчальній станції технічного обслуговування автомобілів, біля теплиці та пасіки, оглянули парк вантажних і легкових автомобілів та сільськогосподарської техніки з причіпними агрегатами, побували на навчальному полі, а також дізналися про те, як навчальне господарство співпрацює з Інститутом сільського господарства Західного Полісся Національної академії аграрних наук України.

Презентуючи можливості підготовки працівників для аграрної галузі, директор Рівненського обласного центру зайнятості Іван Ткачук підкреслив важливість якісної підготовки працівників для роботи на селі. Він запропонував роботодавцям оцінити можливості навчального закладу і робити замовлення на підготовку кваліфікованих кадрів. Іван Ткачук запросив керівників сільгосппідприємств при потребі вносити свої пропозиції щодо вдосконалення організації навчального процесу, адже у Рівненському ЦПТО ДСЗ завжди готові враховувати побажання роботодавців.

Про важливість якісного кадрового забезпечення сільськогосподарської галузі говорив і голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов, який разом з усіма оглянув навчальну базу відділення і поспілкувався із слухачами та роботодавцями.

Директор департаменту агропромислового розвитку Рівненської ОДА Надія Переходько звернулася до керівників районних управлінь з дорученням поінформувати всі сільгосппідприємства про можливості навчання і активізувати співпрацю із службою зайнятості.

Олександр КАЛЮХ, директор Рівненського центру професійно-технічної освіти ДСЗ:

— В Олександрійському навчальному відділенні надаються освітні послуги за 26 ліцензованими професіями. Це відділення спеціалізується на напрямах сільського господарства, автомобільного транспорту, ремонту автомобілів і сільськогосподарської техніки. Тут також можна опанувати фах, пов'язаний з обробкою деревини, швейною справою, металообробкою. З 2005 року, початку навчальної діяльності, професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації тут пройшли 6663 слухачі, зокрема, понад 1500 осіб здобуло професії робітника фермерського господарства, тракториста-машиніста сільськогосподарського виробництва, слюсаря-ремонтника та інші.

Директор Рівненського обласного центру зайнятості Іван Ткачук вручає свідоцтва про отримання кваліфікації випускникам курсів «Робітник фермерського господарства».

До речі, серед слухачів Олександрійського відділення є й люди, які мають вищу освіту, але хочуть ще й навчитися по-сучасному господарювати на землі, як, наприклад, священик Олег Ціпан із села Рогачів Рівненського району:

— Маю економічну й духовну освіту. Навчаюся, бо треба кормити сім'ю. Виріс в місті й жив у місті. А зараз живемо у селі. Буду працювати на землі. Планую придбати для цього техніку. А тут, в Олександрійському відділенні, навчився працювати з технікою, ремонтувати її, обробляти землю, освоїв сучасні технології. Думаю, що тепер зможу добре господарювати.

Задоволений навчанням в Олександрії й 19-річний мешканець села В'язовець Білогірського району сусідньої Хмельницької області Олександр Степанюк:

— Здобуті знання і навики допоможуть мені стати фермером, про що я давно мрію. Загалом тут, в Олександрійському навчальному відділенні, великий перелік спеціальностей, які можна опанувати, причому безплатно. Та й умови для опанування ними чудові, надають гуртожиток на час навчання.

У день семінару-презентації у відділенні тривав конкурс фахової майстерності серед слухачів за професією «Робітник фермерського господарства». Отож роботодавці мали змогу оцінити теоретичні знання та практичні навики слухачів з чотирьох складових цієї укрупненої професії: слюсар з ремонту сільськогосподарських машин, дояр, водій автотранспортних засобів категорії «С», тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва категорії «А1». Під час конкурсу професійної майстерності слухачі продемонстрували добрі вміння працювати на різноманітній сільськогосподарській техніці, зокрема, тракторах, за чим ретельно спостерігали учасники семінару-презентації, серед яких потенційні роботодавці нинішніх слухачів.

Директор обласного центру зайнятості Іван Ткачук та голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов вручили свідоцтва про отримання кваліфікації випускникам курсів «Робітник фермерського господарства», подяки кращим майстрам виробничого навчання та роботодавцям, які найбільш плідно співпрацюють із службою зайнятості, а також нагородили переможців конкурсу професійної майстерності.

У службі зайнятості Рівненщини готові розвивати різноманітні форми співпраці з роботодавцями для підвищення якісного рівня кадрів. Для цього пропонують традиційне курсове навчання за широким спектром професій, курси цільової підготовки для підвищення компетентності персоналу за окремими потрібними напрямами чи технологіями, організацію навчання для аграрних підприємств у період міжсезоння, навчання і стажування безпосередньо на робочих місцях та на техніці роботодавця тощо.

Вивчаючи потреби роботодавців, у Рівненському центрі професійно-технічної освіти ДСЗ планують ліцензувати нові професії та навчання робітників зеленого будівництва (Олександрійське відділення), рибоводів (Млинівське відділення). Крім того, на замовлення роботодавців розроблятимуть навчальні плани та програми, які враховуватимуть особливості діяльності підприємств.

За матеріалами Рівненського ОЦЗ підготувала Олександра ЮРКОВА.

Фото Миколи КОЛОДЯЖНОГО.

Слухач Олег Ціпан (ліворуч) та майстер виробничого навчання Іван Яковець.

ЦІНИ

Борщовий набір подешевшав вполовину

Від двадцяти до п'ятдесяти відсотків втратили в ціні продукти борщового набору порівняно з листопадом минулого року на Дніпропетровщині. За даними управління розвитку споживчого ринку департаменту АПК облдержадміністрації, середня роздрібна ціна кілограма ріпчастої цибулі наприкінці минулої осені становила 4,46 гривні, цього року — 2,22 гривні. Буряк столовий подешевшав майже на 36 відсотків, морква і картопля — на сорок, а капуста — більш як на двадцять відсотків.

— Тобто нарікання сільгоспвиробників, які вирощують овочі та фрукти на Дніпропетровщині, на ріст курсу долара є спекуляціями, — прокоментувала начальник управління Маргарита Зотова.

Морква ще влітку лякала покупців високою ціною.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

— Водночас важливою складовою ціноутворення є вартість бензину і логістика доставки товарів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

СВАВІЛЛЯ

Історичні кургани «прихватизували» за сприяння посадовця

Прокуратура Полтавщини направила до суду обвинувальний акт стосовно начальника відділу Держземагентства одного з районів області. Як з'ясувалося, саме він без проведення відповідної державної експертизи погодив проект землеустрою та надав висновок про його відповідність закону. В такий спосіб 75 земельних ділянок загальною площею майже 175 гектарів передали у приватну власність. Хоча на тих ділянках розташовані охоронювані державою археологічні об'єкти, зокрема, кургани та залишки різночасових поселень.

За інформацією прес-служби прокуратури області, сума спричинених такою «прихватизацією» збитків становить понад 65 мільйонів гривень. Водночас задля того, щоб унеможливити незаконне відчуження «золотої» земельки, на ті ділянки під час кримінального провадження було накладено арешт. За службову недбалість, яка спричинила тяжкі наслідки, згаданому посадовцю світить від двох до п'яти років позбавлення волі.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Сьогодні на заході й півдні України дощі, подекуди з мокрим снігом, на решті території — без істотних опадів. Вітер східний, 7—12 м/с. Температура повітря — від 1 морозу до 4 тепла (уночі на півночі Лівобережжя 0—5 морозу). У західних і південних областях — 3—8 тепла, на крайньому півдні й Закарпатті вдень до 13 градусів вище нуля

ЦЬОГО ДНЯ, 18 ЛИСТОПАДА

1922. Держплан УСРР завершив розробку проекту електрифікації Дніпра і Дніпровських порогів. **1943.** Київський завод «Транссигнал», відбудований при активній участі комсомольців та молоді підприємства, випустив перші 150 телефонних апаратів. **1993.** Верховна Рада України ухвалила постанову «Про ратифікацію Договору між СРСР і США про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь і Протоколу до нього». **1999.** Верховна Рада України прийняла Закон «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні». **2001.** Пішов із життя Михайло Масютко — український письменник, правозахисник.

Табло

Футбол. Євро-2016. Відбірний раунд. 14—16 листопада. **Група А.** Нідерланди — Латвія. 6:0. Чехія — Ісландія. 2:1. Туреччина — Казахстан. 3:1. Чехія — 12 очок, Ісландія — 9, Нідерланди — 6, Туреччина — 4, Латвія — 2, Казахстан — 1.

Група В. Бельгія — Вельс. 0:0. Кіпр — Андорра. 5:0. Ізраїль — Боснія. 3:0. Ізраїль — 9, Вельс — 8, Кіпр — 6, Бельгія — 5, Боснія — 2, Андорра — 0.

Група С. Іспанія — Білорусь. 3:0. Македонія — Словаччина. 0:2.

Люксембург — Україна. 0:3. Гол: Ярмоленко, 33, 53, 56.

Люксембург: Жубер, Шано, Йениш, Шнелль, Янс, Жерсон, Мартінс (да Мота, 53), Мутш, Голтер, Бенсі (Жоакім, 63), Тюрпель (Девілль, 76). **Тренер** — Люк Гольц.

Україна: П'ятов, Федецький, Хачеріді, Ракицький, Шевчук, Тимощук, Сидорчук, Ярмоленко, Олійник (Ковальчук, 86), Коноплянка (Морозюк, 77), Зозуля (Будківський, 72). **Тренер** — Михайло Фоменко.

Рефері — Крістінн Якобссон (Ісландія).

15 листопада. Люксембург. Стадіон «Жозі Бартель». 4 379 глядачів. 8 градусів.

Група D. Грузія — Польща. 0:4. Німеччина — Гібралтар. 4:0. Шотландія — Ірландія. 1:0. Польща — 10, Ірландія, Німеччина, Шотландія — по 7, Грузія — 3, Гібралтар — 0.

Група Е. Англія — Словенія. 3:1. Сан-Марино — Естонія. 0:0. Швейцарія — Литва. 4:0. Англія — 12, Словенія, Швеція, Литва — по 6, Естонія — 4, Сан Марино — 1.

Група F. Греція — Фарерські острови. 0:1. Угорщина — Фінляндія. 1:0. Румунія — Північна Ірландія. 2:0. Румунія — 10, Північна Ірландія — 9, Угорщина — 7, Фінляндія — 4, Фарерські острови — 3, Греція — 1.

	В	Н	П	М	О
1. Словаччина	**4**	**0**	**0**	**8 — 2**	**12**
2. Іспанія	**3**	**0**	**1**	**13 — 3**	**9**
3. Україна	3	0	1	6 — 1	9
4. Македонія	1	0	3	4 — 10	3
5. Білорусь	0	1	3	2 — 9	1
6. Люксембург	0	1	3	3 — 11	1

Денис Олійник, Андрій Ярмоленко і Артем Федецький.

Група G. Молдова — Ліхтенштейн. 0:1. Австрія — Росія. 1:0. Чорногорія — Швеція. 1:1. Австрія — 10, Швеція — 6, Росія, Чорногорія — по 5, Ліхтенштейн — 4, Молдова — 1.

Група Н. Азербайджан — Норвегія. 0:1. Італія — Хорватія. 1:1. Болгарія — Мальта. 1:1. Хорватія, Італія — по 10, Норвегія — 9, Болгарія — 4, Мальта — 1, Азербайджан — 0.

Група I. Португалія — Вірменія. 1:0. Сербія — Данія. 1:3. Данія — 7, Португалія — 6, Албанія — 4, Сербія, Вірменія — по 1.

Фото uefa. com.

...А потім спустилися на землю

Сенсаційно завершився поєдинок у групі F, в якому збірна Греції на власному полі програла команді Фарерських островів, котра вважається хронічним аутсайдером європейського футболу.

У нашій групі переможну серію продовжує Словаччина, котра здобула три очки і в Македонії. Отже, має самі виграші та продовжує одноосібне лідерство. А Україна, хоч і вирушала в гості до «футбольного малюка» в ролі очевидного фаворита, не мала права ставитись несерйозно до свого суперника. Адже Люксембург відібрав очка в Білорусі (1:1) і ледь не створив подібне в Македонії (2:3).

Це, ніби, добре усвідомлювали і гравці, і тренери. Однак враження від перших хвилин зустрічі було таке, що українці все-таки недооцінили господарів, які безперешкодно володіли м'ячем на чужій половині поля. А на 13-й хвилині могли відкривати рахунок. Проте після удару Тюрпеля м'яч з лінії воріт устиг винести Хачеріді.

У середині тайму наші гру вирівняли. І шанси забити мали обидві команди, але вийти вперед удалося жовто-синім. Ярмоленко, скориставшись метушнею в карному майданчику господарів, вколотив м'яч, що відскочив від стійки, під поперечину. Ближче до кінця першого тайму гості остаточно перехопили ініціативу, організувавши штурм воріт збірної Люксембургу.

А на початку другої половини Ярмоленко забив ще двічі, оформивши хет-трик. Обидва рази він влучав точно в ліву «дев'ятку» воріт Жубера. Українa могла забити ще як мінімум двічі.

Михайло Фоменко на післяматчевій прес-конференції так прокоментував перемогу своїх підопічних.

— Добре все те, що добре закінчується. Початок зустрічі успішним для нас не назвеш. Хоча ми зробили чимало, щоб уникнути проблем у дебюті. Потім наразилися на контратаки конкурента, котрий створив кілька дуже небезпечних моментів. А потім наша команда, як кажуть, спустилися на землю і, зрештою, здобула позитивний результат. Але відсутність наших травмованих гравців, яких ми хотіли залучити, також вплинула на підготовку команди, порушила її цілісність. На жаль, Руслан Ротань має серйозну травму і йому необхідна операція.

— Що було важливіше для нашої команди: здобути перемогу чи забити якнайбільше м'ячів?

— Краще б, звичайно, досягти обох показників. Але ми задоволені тим, що маємо.

— Як би оцінили цей футбольний рік для збірної? Чи виконала вона ті завдання, які ви перед нею ставили на старті кваліфікації?

— З самого початку ми не мали стабільності у складі. Стосовно поразки від Словаччини, то я був би незадоволеним повністю, якби ми не створили небезпечних моментів біля воріт суперника. А так ми мали всі шанси, щоб не програти. Та й у наступних матчах нам не вдавалося збиратися оптимальним складом.

— Хто з числа тих футболістів, кого хотіли переглянути або надати шанс, перейшов, скажемо так, на новий рівень?

— Вдалося подивитися тільки Олійника. Але йому теж потрібний час для виходу на належний рівень. Варто врахувати, що його давно не було у національній збірній. Але це все можна виправити. Думаю, 18 листопада ми дамо шанс проявити себе футболістам, за якими спостерігали протягом останніх місяців...

Сьогодні, як відомо, збірна України на НСК «Олімпійський» у Києві проведе контрольний матч з національною командою Литви. Початок зустрічі о 21:00.

Перемога присвячена Героям!

Бокс. Гамбург (Німеччина). Чемпіон WBA, WBO, IBO і IBF у суперважкій вазі Володимир Кличко (63-3, 53 KO) успішно захистив свої титули, одержавши дострокову перемогу в п'ятому раунді над офіційним претендентом за версією IBF Кубратом Пулєвим (20-1, 11 KO).

Отже, Володимир усімнадцяте (!) захистив звання чемпіона світу, яким володіє вже понад вісім років. Свою перемогу він присвятив усім, хто нині бореться за волю і незалежність України. «Нам усім останнім часом важко, — сказав Володимир. — Я присвячую перемогу всім українцям. Слава Україні!».

У першому раунді Пулєв намагався атакувати, але при цьому сам двічі побував у нокдаунах після пропущених лівих бічних. Після такого самого удару й у третьому раунді Пулєв ще раз побував на підлозі.

А в п'ятому раунді після пропущеного лівого бічного болгарину встати вже не вдалося. На той момент претендент мав помітну гематому під правим оком. Хоча після поєдинку він повівся не як мужчина. Він казав, що Кличку знову пощастило, а в його поразці винні... боксерські рукавички суперника.

Фото boxnews.com.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Тетяна УВЄРОВА, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38602

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

